Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 367/2006

z dnia 27 lutego 2006 r.

nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz folii z politereftalanu etylenu (PET) pochodzącej z Indii w wyniku przeglądu wygaśnięcia na mocy art. 18 rozporządzenia (WE) nr 2026/97

(Dz.U. L 68 z 8.3.2006, str. 15)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1288/2006 z dnia 25 sierpnia 2006 r.	L 236	1	31.8.2006
►**M2**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1124/2007 z dnia 28 września 2007 r.	L 255	1	29.9.2007

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 367/2006

z dnia 27 lutego 2006 r.

nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz folii z politereftalanu etylenu (PET) pochodzącej z Indii w wyniku przeglądu wygaśnięcia na mocy art. 18 rozporządzenia (WE) nr 2026/97

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. o ochronie przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej [1] (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym"), w szczególności jego art. 18,

uwzględniając wniosek przedłożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. **PROCEDURA**

1. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI I ZAKOŃCZONE DOCHODZENIA DOTYCZĄCE TEGO SAMEGO PRODUKTU

(1) Rozporządzeniem (WE) nr 2597/1999 [2] Rada nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na przywóz folii z politereftalanu etylenu („PET") w ramach kodów CN ex 3920 62 19 i ex 3920 62 90 pochodzącej z Indii (zwane dalej „ostatecznymi środkami wyrównawczymi"). Środki przyjęły postać cła *ad valorem* według stawki w zakresie od 3,8 % do 19,1 % nałożonego na przywóz od wymienionych z nazwy eksporterów, o stawce cła rezydualnego wynoszącej 19,1 % nałożonego na przywóz towarów od wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

(2) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1676/2001 [3] Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz folii PET pochodzącej z Indii oraz z Republiki Korei. Środki przyjęły postać cła *ad valorem* według stawki w zakresie od 0 % do 62,6 % na przywóz folii PET pochodzącej z Indii (zwane dalej ostatecznymi środkami antydumpingowymi), z wyjątkiem przywozu od pięciu przedsiębiorstw indyjskich (Ester Industries Limited (zwane dalej Ester), Flex Industries Limited (zwane dalej Flex), Garware Polyester Limited (zwane dalej Garware), MTZ Polyesters Limited (zwane dalej MTZ) oraz Polyplex Corporation Limited (zwane dalej Polyplex)), od których przyjęto zobowiązania zgodnie z decyzją Komisji 2001/645/WE [4].

(3) Należy zauważyć, iż przedsiębiorstwo wcześniej znane jako MTZ Polyesters Limited zmieniło nazwę w grudniu 2000 r. Nowa nazwa przedsiębiorstwa to MTZ Polyfilms Limited. Zmiana nazwy w żaden sposób nie wpływa na ustalenia rozporządzenia (WE) nr 2597/1999 i prawo przedsiębiorstwa do korzystania z indywidualnej stawki celnej stosowanej wobec niej wtedy, gdy nosiła poprzednią nazwę. Komisja ogłosiła w dniu 17 lutego 2005 r. zmianę nazwy MTZ poprzez opublikowanie ogłoszenia

---

[1] Dz.U. L 288 z 21.10.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).
[2] Dz.U. L 316 z 10.12.1999, str. 1.
[3] Dz.U. L 227 z 23.8.2001, str. 1.
[4] Dz.U. L 227 z 23.8.2001, str. 56.

▼B

w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ([1]). Ponadto zauważa się, że przedsiębiorstwo MTZ zmieniło adres z mocą od lipca 2005 r., bez innych zmian w odniesieniu do jego kapitału, struktury i transakcji. Należy zatem zmienić adres przedsiębiorstwa.

(4) Rozporządzeniami (WE) nr 1975/2004 ([2]) i (WE) 1976/2004 ([3]) Rada rozszerzyła ostateczne środki wyrównawcze i środki antydumpingowe w odniesieniu do przywozu folii PET pochodzącej z Indii na przywóz tego samego produktu wysłanego z Brazylii i z Izraela, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Brazylii lub Izraela.

(5) Dnia 28 czerwca 2002 r ([4]). Komisja wszczęła częściowy śródokresowy przegląd ograniczony do formy ostatecznych środków wyrównawczych, w szczególności do zbadania dopuszczalności przyjęcia zobowiązania złożonego przez indyjskiego producenta eksportującego, stosownie do art. 19 rozporządzenia podstawowego. Dochodzenie zostało zakończone wydaniem rozporządzenia Rady (WE) nr 365/2006 ([5]).

(6) Dnia 22 listopada 2003 r ([6]). Komisja wszczęła częściowy śródokresowy przegląd ograniczony do formy ostatecznych środków antydumpingowych. Dochodzenie zostało zakończone wydaniem rozporządzenia Rady (WE) nr 365/2006.

(7) Dnia 4 stycznia 2005 r ([7]). Komisja wszczęła częściowy śródokresowy przegląd ograniczony do poziomu ostatecznych środków antydumpingowych. Dochodzenie zostało zakończone wydaniem rozporządzenia Rady (WE) nr 365/2006, które zmieniło poziom ostatecznych środków antydumpingowych.

(8) Dnia 23 sierpnia 2005 r ([8]). Komisja wszczęła przegląd rozporządzeń (WE) nr 1975/2004 i (WE) nr 1976/2004 w odniesieniu do wniosku producenta izraelskiego dotyczącego zwolnienia ze środków rozszerzonych. Dochodzenie zostało zakończone wydaniem rozporządzenia Rady (WE) nr 101/2006.

2. WNIOSEK O WSZCZĘCIE PRZEGLĄDU WYGAŚNIĘCIA

(9) W związku z opublikowaniem zawiadomienia o przyszłym wygaśnięciu ([9]) obowiązujących ostatecznych środków wyrównawczych Komisja otrzymała od wspólnotowych producentów produktu podobnego, tj. od przedsiębiorstw DuPont Teijin Films, Mitsubishi Polyester Film GmbH, Nuroll SpA oraz Toray Plastics Europe (zwanych dalej wnioskodawcami) wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia rozporządzenia Rady (WE) nr 2597/1999, stosownie do art. 18 rozporządzenia podstawowego. Wnioskodawcy reprezentują dużą część – w tym przypadku ponad 50 % – całkowitej wspólnotowej produkcji folii PET.

(10) W uzasadnieniu wniosku podano, iż wygaśnięcie obowiązywania środków mogłoby doprowadzić do kontynuacji lub ponowienia subsydiowania i zaistnienia szkody dla przemysłu wspólnotowego.

([1]) Dz.U. C 40 z 17.2.2005, str. 8.
([2]) Dz.U. L 342 z 18.11.2004, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 101/2006 (Dz.U. L 17 z 21.1.2006, str. 1).
([3]) Dz.U. L 342 z 18.11.2004, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 101/2006.
([4]) Dz.U. C 154 z 28.6.2002, str. 2.
([5]) Patrz: str. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.
([6]) Dz.U. C 281 z 22.11.2003, str. 4.
([7]) Dz.U. C 1 z 4.1.2005, str. 5.
([8]) Dz.U. L 218 z 23.8.2005, str. 3.
([9]) Dz.U. C 62 z 11.3.2004, str. 4.

▼B

(11) Przed wszczęciem przeglądu wygaśnięcia oraz zgodnie z art. 10 ust. 9 i art. 22 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, Komisja powiadomiła rząd Indii, iż otrzymała stosownie udokumentowany wniosek o wszczęcie przeglądu oraz zaprosiła rząd Indii (zwany dalej „Rz I") do udziału w konsultacjach mających na celu wyjaśnienie sytuacji w odniesieniu do treści skargi oraz w celu wypracowania wspólnego rozwiązania. Komisja nie otrzymała jednak żadnej odpowiedzi ze strony rządu Indii dotyczącej propozycji konsultacji.

3. WSZCZĘCIE PRZEGLĄDU WYGAŚNIĘCIA

(12) Komisja zbadała dowody przedłożone przez wnioskodawców i uznała je za wystarczające do uzasadnienia wszczęcia przeglądu zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Po konsultacji z Komitetem Doradczym Komisja wszczęła przegląd wygaśnięcia terminu rozporządzenia Rady (WE) nr 2597/1999 poprzez opublikowanie zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ([1]).

4. OKRES DOCHODZENIA

(13) Dochodzenie objęło okres od dnia 1 października 2003 r. do dnia 30 września 2004 r. (zwany dalej okresem objętym postępowaniem przeglądowym lub OD). Badanie tendencji w kontekście szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2001 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym (zwanego dalej badanym okresem).

5. STRONY OBJĘTE DOCHODZENIEM

(14) Komisja oficjalnie powiadomiła wnioskodawców, innych znanych producentów wspólnotowych, producentów eksportujących, importerów, dostawców produkujących, użytkowników i rząd Indii o wszczęciu dochodzenia. Zainteresowane strony otrzymały możliwość wyrażenia opinii na piśmie. Wszystkim zainteresowanym stronom, które o to wnioskowały i wykazały, że istnieją szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, zapewniono możliwość przesłuchania. Przedłożone przez strony pisemne i ustne komentarze zostały rozpatrzone i wzięte pod uwagę w przypadkach, w których okazało się to właściwe.

(15) Mając na uwadze ewidentnie dużą liczbę producentów eksportujących folię PET w Indiach, wymienionych we wniosku, w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia w sprawie subsydiowania przewidziano zastosowanie technik kontroli wyrywkowej zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego. W celu podjęcia decyzji o konieczności kontroli wyrywkowej oraz ewentualnego doboru próby poproszono wszystkich producentów eksportujących o zgłoszenie się i przedłożenie – według specyfikacji zawartej w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia – podstawowych informacji na temat ich działań związanych z produktem objętym dochodzeniem w trakcie OD. Po zbadaniu przedłożonych informacji, mając na uwadze ogromną liczbę producentów eksportujących, którzy wykazali chęć współpracy, zdecydowano, że kontrola wyrywkowa jest niezbędna.

(16) Komisja rozesłała kwestionariusze do wszystkich zainteresowanych stron, o których wiadomo było, iż są zainteresowane lub do tych, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Odpowiedzi otrzy-

([1]) Dz.U. C 306 z 10.12.2004, str. 2.

▼B

mano od czterech producentów wspólnotowych, ośmiu producentów eksportujących, jednego importera/użytkownika, jednego dostawcy produkującego oraz od rządu Indii.

(17) Spośród ośmiu indyjskich producentów eksportujących do próby wybrano cztery przedsiębiorstwa (Ester, Flex, Garware oraz Jindal Poly Films Limited (zwane dalej Jindal)). Stwierdzono, iż stanowią one największy reprezentatywny wolumen produkcji, sprzedaży i wywozu folii PET do krajów Wspólnoty, który zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia da się właściwie zbadać w dostępnym czasie.

(18) W ogłoszeniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ([1]) Komisja ogłosiła, że przedsiębiorstwo znane wcześniej pod nazwą Jindal Polyester Limited zmieniło adres. Należy zatem zmienić adres przedsiębiorstwa.

(19) W ogłoszeniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ([2]) Komisja ogłosiła, że przedsiębiorstwo znane wcześniej pod nazwą Jindal Polyester Limited zmieniło nazwę na Jindal Poly Films Limited. Należy zatem zmienić nazwę przedsiębiorstwa.

(20) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje, jakie uznała za niezbędne do ustalenia występowania subsydiowania i szkody, a także do ustalenia, czy zachodzi prawdopodobieństwo utrzymywania się lub ponowienia subsydiowania i szkody oraz do ustalenia, czy utrzymanie środków w mocy będzie w interesie Wspólnoty. Przeprowadzono wizyty weryfikacyjne w siedzibach następujących zainteresowanych stron:

a) **producenci wspólnotowi**

— DuPont Teijin Films, Luksemburg i Middlesbrough, Zjednoczone Królestwo,

— Mitsubishi Polyester Film GmbH, Wiesbaden, Niemcy,

— Nuroll SpA, Pignataro Maggiore, Włochy,

— Toray Plastics Europe, Miribel, Francja;

b) **rząd Indii**

— Ministerstwo Handlu, New Delhi;

c) **producenci eksportujący z Indii**

— Ester Industries Limited, New Delhi,

— Flex Industries Limited, New Delhi,

— Garware Polyester Limited, Aurangabad,

— Jindal Poly Films Limited, New Delhi;

d) **importer/użytkownik**

— Coveme SpA, San Lazzaro di Savena, Włochy;

e) **dostawca produkujący**

— Oxxynova GmbH, Marl, Niemcy.

6. UJAWNIANIE INFORMACJI

(21) Zgodnie z art. 30 rozporządzenia podstawowego rząd Indii oraz inne zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, w oparciu o które planowane jest kontynuowania środków. Mieli oni również stosowną ilość czasu na

([1]) Dz.U. C 189 z 9.8.2002, str. 34.
([2]) Dz.U. C 297 z 2.12.2004, str. 2.

▼B

zgłoszenie uwag. Niektóre strony przedstawiły swoje uwagi na piśmie. Ponadto rządowi Indii zaproponowano konsultacje zgodnie z art. 10 ust. 11 rozporządzenia podstawowego, którą to propozycję rząd Indii przyjął. Wszystkie przedstawione uwagi i komentarze zostały należycie uwzględnione.

B. **PRODUKT OBJĘTY DOCHODZENIEM I PRODUKT PODOBNY**

(22) Produkt objęty niniejszym przeglądem to taki sam produkt jak ten, którego dotyczy rozporządzenie Rady (WE) nr 2597/1999, a mianowicie folia PET w ramach kodów CN ex 3920 62 19 i ex 3920 62 90 pochodząca z Indii (zwany dalej produktem objętym dochodzeniem).

(23) Dochodzenie potwierdziło, że – podobnie jak w dochodzeniu pierwotnym – produkt objęty dochodzeniem i folia PET produkowana i sprzedawana na krajowym rynku Indii oraz folia produkowana i sprzedawana w krajach Wspólnoty przez producentów wspólnotowych ma te same podstawowe cechy fizyczne i zastosowanie, co produkt objęty dochodzeniem, z czego wynika, że stanowi ona produkt podobny w rozumieniu art. 1 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

C. **SUBSYDIA**

1. WPROWADZENIE

(24) Na podstawie informacji zawartych we wniosku o wszczęcie przeglądu i w odpowiedziach na kwestionariusze Komisji zbadano następujące programy, które przypuszczalnie obejmują udzielanie subsydiów:

1.1. **Programy ogólnokrajowe**

a) Program odwołań celnych/Program zwolnień celnych;

b) System „paszportowego” uprawnienia celnego;

c) Specjalne strefy ekonomiczne/Jednostki zorientowane na wywóz;

d) Program promocji wywozu dóbr kapitałowych;

e) Świadectwo bezcłowego uzupełnienia zapasów;

f) Program zwolnień z podatku dochodowego;

g) Kredyt eksportowy

— przedeksportowy

— poeksportowy;

h) Zastrzyki kapitałowe.

(25) Programy a)–e) opierają się na ustawie o handlu zagranicznym (opracowanie i rozporządzenie) 1992 (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie z dniem 7 sierpnia 1992 r. (zwanej dalej ustawą o handlu zagranicznym). Ustawa o handlu zagranicznym upoważnia rząd Indii do publikowania zawiadomień dotyczących polityki wywozu i przywozu. Są one streszczane w dokumentach pod nazwą „Polityka wywozu i przywozu” publikowanych przez Ministerstwo Handlu co pięć lat i regularnie uaktualnianych. Jeden z dokumentów Polityki wywozu i przywozu dotyczy okresu objętego dochodzeniem przeglądowym prowadzonym dla niniejszego przypadku, tj. pięcioletniego planu związanego z okresem od 1 kwietnia 2002 r. do 31 marca 2007 r. (zwanego

▼B

dalej polityką EXIM 2002–2007). Ponadto rząd Indii ustanawia także procedury rządzące polityką EXIM 2002–2007 zawarte w publikacji „Podręcznik procedur – od 1 kwietnia 2002 r. do 31 marca 2007 r., tom I" (zwanej dalej HOP I 2002–2007) ([1]). Podręcznik procedur jest również regularnie uaktualniany.

(26) Program f) opiera się na ustawie o podatku dochodowym z 1961 r., która jest corocznie modyfikowana na mocy ustawy o finansach.

(27) Program g) opiera się działach 21 i 35A ustawy o regulacji bankowości z 1949 r., która zezwala Indyjskiemu Bankowi Rezerw (zwanemu dalej RBI) na udzielanie instrukcji bankom komercyjnym odnośnie do kredytów eksportowych.

(28) Program h) stanowi subsydia typu *ad hoc*, dla których nie dało się ustalić podstawy prawnej w prawodawstwie indyjskim.

1.2. **Programy regionalne**

(29) Na podstawie informacji zawartych we wniosku o wszczęcie przeglądu i w odpowiedziach na kwestionariusze Komisja zbadała również pewną liczbę programów, które miały zostać wprowadzone przez władze regionalne lub przez organy władz w niektórych stanach Indii.

a) *stan Uttar Pradesh*

— programy opierają się na ustawie o podatku handlowym władz stanu Uttar Pradesh z 1948 r. (zwanej dalej Goverment of Uttar Pradesh – GOUP);

b) *stan Maharasztra*

— pakietowy program zachęt (zwany dalej PSI) rządu stanu Maharasztra (zwanego dalej Government of Maharashtra – GOM) z 1993 r. Program ten powstał w oparciu o uchwały Departamentu Przemysłu, Energii i Pracy GOM.

2. PROGRAMY OGÓLNOKRAJOWE

2.1. **Program odwołań celnych (zwany dalej Advance Licence scheme – ALS)/Program zwolnień celnych (zwany dalej Advance Release Order – ARO)**

a) *Podstawa prawna*

(30) Szczegółowy opis mechanizmów został zawarty w ust. 4.1.1–4.1.14 polityki EXIM 2002–2007 i w rozdziałach 4.1–4.30 HOP I 2002–2007.

b) *Kwalifikowalność*

(31) ALS składa się z sześciu podprogramów, które zostały opisane bardziej szczegółowo w motywie 32 poniżej. Podprogramy te różnią się między innymi zakresem kwalifikacji. Przetwórcy eksporterzy i handlowcy eksporterzy „powiązani" z wytwórcami pomocniczymi mają prawo do ALS w odniesieniu do wywozu fizycznego oraz do ALS w ramach zapotrzebowań rocznych. Wytwórcy eksporterzy realizujący dostawy do eksportera końcowego mają prawo do ALS z tytułu dostaw pośrednich. Główni kontrahenci, którzy realizują dostawy na rzecz towarów „uznanych za eksport" wymienionych w ust. 8.2 polityki EXIM 2002–2007, jak np. dostawcy jednostki zorientowanej na wywóz

([1]) Zawiadomienie nr 1/2002–2007 z 31.3.2002 Ministerstwa Handlu i Przemysłu rządu Indii.

▼B

(zwanej dalej export oriented unit – EOU), mają prawo do ALS w odniesieniu do towarów uznanych za eksport. Wreszcie, dostawcy pośredni realizujący dostawy na rzecz przetwórców eksporterów mają prawo do ulg w ramach kategorii „uznane za eksport" na podstawie podprogramów ARO oraz akredytywy krajowej otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej).

c) *Zastosowanie w praktyce*

(32) Odwołania celne mogą być wydawane w odniesieniu do następujących elementów:

i) eksport fizyczny: jest to główny podprogram. Umożliwia bezcłowy przywóz materiałów będących składnikami do produkcji konkretnego wyrobu na eksport. Termin „fizyczny" oznacza w tym kontekście, że produkt eksportowy musi opuścić terytorium Indii. W zezwoleniu znajduje się wyszczególniona ulga przywozowa oraz obowiązek wywozu wraz z typem produktu przeznaczonego na eksport;

ii) zapotrzebowanie roczne: takie pozwolenie nie jest związane z konkretnym produktem eksportowym, lecz z szerszą grupą produktów (np. z produktami chemicznymi i produktami zbliżonymi). Posiadacz pozwolenia może – do pewnej wartości progowej ustalonej na podstawie jego działalności eksportowej z poprzednich okresów – sprowadzać bezcłowo wszelkie komponenty, jakie zostaną wykorzystane do produkcji wszelkich artykułów wchodzących w skład takiej grupy produktów. Może zdecydować o przywozie dowolnego produktu powstałego przy użyciu takiego materiału zwolnionego z cła i wchodzącego w skład określonej grupy produktów;

iii) dostawy bezpośrednie: ten podprogram obejmuje przypadki, gdzie dwóch producentów zamierza wytwarzać jeden typ produktu wywozowego i dzieli między siebie proces wytwórczy. Producent eksporter wytwarza produkt pośredni. Może dokonywać bezcłowego przywozu komponentów oraz uzyskać na ten cel ALS przeznaczone na dostawy pośrednie. Eksporter końcowy finalizuje proces wytwórczy i jest zobowiązany do wywozu gotowego produktu;

iv) uznanie za wywóz: ten podprogram umożliwia głównemu kontrahentowi bezcłowy przywóz komponentów niezbędnych do produkcji towarów, które mają być sprzedawane w charakterze „uznanych jako wywóz" dla kategorii klientów wymienionych w ust. 8.2. lit. b)–f), g), i) oraz j) polityki EXIM 2002–2007. Według rządu Indii, sprzedaż uznana za wywóz odnosi się do tych transakcji, w których dostarczone towary nie opuszczają kraju. Pewne kategorie dostaw są uznawane za wywóz z zastrzeżeniem, że zostały wyprodukowane w Indiach, np. dostawy towarów na cele EOU lub do przedsiębiorstwa zlokalizowanego w specjalnej strefie ekonomicznej (zwanej dalej SSE);

v) ARO: posiadacz ALS zamierzający pozyskać komponenty ze źródeł lokalnych w miejsce przywozu bezpośredniego ma możliwość zaopatrywania się w nie w oparciu o program ARO. W takich przypadkach ALS nabierają mocy ARO i są przyznawane lokalnemu dostawcy przy dostawie wymienionych w nich towarów. Zatwierdzenie ARO uprawnia lokalnego dostawcę do świadczeń za kategorie uznane za wywóz zgodnie z ust. 8.3 polityki EXIM 2002–2007 (tj. ALS na dostawy pośrednie/uznane za wywóz, cło zwrotne za wywóz oraz zwrot końcowej opłaty akcyzowej). Program ARO refunduje podatki i cła dostawcy zamiast refundować je

▼B

końcowemu eksporterowi w postaci zwrotu/refundacji ceł. Zwrot podatków/ceł można uzyskać zarówno w odniesieniu do komponentów ze źródeł lokalnych, jak i komponentów pochodzących z przywozu.

vi) krajowa akredytywa obopólna: ten podprogram podobnie obejmuje dostawy ze źródeł lokalnych na rzecz posiadacza ALS. Posiadacz ALS może zwrócić się do banku o otwarcie akredytywy krajowej na rzecz lokalnego dostawcy. W przypadku przywozu bezpośredniego zezwolenie zostanie przez bank unieważnione jedynie w odniesieniu do wartości i wolumenu towarów pochodzących ze źródeł lokalnych zamiast z przywozu. Lokalny dostawca będzie uprawniony do świadczeń za kategorie uznane za wywóz zgodnie z ust. 8.3 polityki EXIM 2002–2007 (tj. ALS dla dostaw pośrednich/uznanych za wywóz, zwrot z tytułu uznania za wywóz i refundacja ostatecznej opłaty akcyzowej).

(33) Spośród czterech producentów eksportujących wyselekcjonowanych do próby tylko jeden korzystał z ALS w trakcie OD. Mówiąc dokładniej, producent eksportujący, którego dotyczy postępowanie, korzystał z dwóch podprogramów, a konkretnie z opisanych powyżej w i) oraz ii). Ten współpracujący eksporter wyjaśnił, że pomimo że korzystał z DEPB w 1999 r. w czasie obowiązywania ostatecznych środków wyrównawczych, postanowił od tego czasu zaprzestać stosowania DEPB i zaczął korzystać w zamian z ALS.

(34) Dla celu weryfikacji przez władze Indii posiadacz pozwolenia jest prawnie zobowiązany do prowadzenia „prawdziwego i należytego rejestru zużycia i wykorzystania przywożonych towarów objętych pozwoleniem” w określonym formacie (rozdział 4.30 HOP I 2002–2007), zwanym dalej rejestrem konsumpcji. Weryfikacja dowiodła, że przedsiębiorstwo należycie prowadzi rejestr konsumpcji.

(35) W odniesieniu do opisanego powyżej podprogramu i) zarówno ulga przywozowa, jak i cło wywozowe (wraz z uznaniem za wywóz) są ustalane wartościowo i ilościowo przez rząd Indii oraz są udokumentowane na druku pozwolenia. Ponadto w trakcie realizacji przywozu i wywozu odpowiednie transakcje muszą być udokumentowane przez urzędników państwowych na formularzu pozwolenia. Wielkość przywozu dopuszczalnego na podstawie niniejszego mechanizmu jest określana przez rząd Indii na podstawie jednolitych norm wwozowo-wywozowych (zwanych dalej standard input-output norms – SION). SION istnieją dla większości produktów, włącznie z produktem objętym dochodzeniem, i są ogłoszone w HOP I 2002–2007.

(36) W przypadku podprogramu ii) wymienionego w motywie 32 (ALS w odniesieniu zapotrzebowania rocznego) na druku pozwolenia udokumentowana jest tylko wartość ulgi przywozowej. Posiadacz pozwolenia jest zobowiązany do „utrzymywania związku pomiędzy komponentami przywożonymi a wyrobem gotowym” (ust. 4.24A lit. c) HOP I 2002–2007).

(37) Przywożone komponenty nie są zbywalne i muszą być zużyte do produkcji końcowego wyrobu przeznaczonego na wywóz. Obowiązek wywozu musi być spełniony w określonych ramach czasowych od wydania zezwolenia (18 miesięcy z dopuszczalnością dwóch przedłużeń o 6 miesięcy każde).

(38) Weryfikacja dowiodła, że stopień zużycia przez przedsiębiorstwo, którego dotyczy postępowanie, kluczowego surowca niezbędnego do wyprodukowania 1 kilograma folii PET oraz według, zgłoszenia w rejestrze spożycia, był niższy niż właściwe SION. Innymi słowy, eksporter współpracujący był uprawniony do bezcłowego przywozu większej niż wynikającej z SION ilości

▼B

surowca niż jest rzeczywiście niezbędna w procesie produkcyjnym. Przedsiębiorstwo twierdziło, że rząd Indii dostosuje ulgę z tytułu nadwyżki po wygaśnięciu zezwoleń, tj. po upływie 30 miesięcy od wystawienia zezwolenia, patrz: motyw 37powyżej, jako że powszechną praktyką jest wykorzystywanie dwóch dopuszczalnych przedłużeń, każde o 6 miesięcy. Jednakże mając na względzie fakt, że pierwsze zezwolenie zostało przedsiębiorstwu wydane dnia 31 stycznia 2003 r., przedsiębiorstwo nie mogło uzasadnić swojego twierdzenia podczas procesu weryfikacji przez Komisję, która miała miejsce w maju 2005 r. W grudniu 2005 r., kiedy przedsiębiorstwo przedstawiło uwagi na temat ujawnienia informacji, nie przedstawiło żadnych dowodów potwierdzających skorygowanie umorzeń celnych. Wymienione mechanizmy SION wyraźnie prowadzą do nadmiernych umorzeń należności celnych. Rząd Indii nie dostarczył jakichkolwiek dowodów wskazujących na to, że systematycznie dostosowuje nadwyżkę umorzonych należności po wygaśnięciu zezwoleń, ani że istnieje odpowiedni system dostosowania umorzenia z tytułu nadwyżki.

d) *Uwagi do ujawnionych informacji*

(39) W następstwie ujawnienia informacji rząd Indii stwierdził, że trzykrotnie w trakcie 2005 r. modyfikował on ALS, aby m.in. lepiej kontrolować wykorzystanie ALS przez producentów eksportujących oraz że modyfikacje i lepsze metody kontroli nie prowadziły do nadmiernych umorzeń należności celnych. Twierdzono zatem, że wszelkie subsydia generowane przez ALS i wprowadzone do obliczenia nie powinny podlegać środkom wyrównawczym.

(40) Należy zauważyć, że wspomniane wyżej zmiany w ALS weszły w życie po OD oraz po wizycie weryfikacyjnej służb Komisji i nie podlegały zatem weryfikacji przez nie. Ponadto ust. 4.26 HOP I 2002–2007 został uzupełniony poprzez ogłoszenie publiczne opublikowane w dniu 10 października 2005 r. następująco: „organ wydający licencję podejmie również działania w stosunku do licencjobiorcy w przypadku braku złożenia stosownie wypełnionego dodatku 23 (inna nazwa na rejestr konsumpcji)”. Nie ma jednak informacji w odniesieniu do charakteru tych działań.

(41) Zatem uważa się, że powyższe zmiany wprowadzone przez władze Indii nie zostały sprawdzone w praktyce. W szczególności nie zostały przedstawione konsekwencje braku złożenia rejestru konsumpcji. Poniższe wnioski opierają się zatem na ustaleniach z OD.

e) *Wnioski*

(42) Zwolnienie z ceł przywozowych stanowi subsydium w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) i art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tj. wkład finansowy rządu Indii, który udzielił korzyści eksporterom objętym dochodzeniem.

(43) Ponadto ALS dotyczący wywozu fizycznego i ALS dotyczący zapotrzebowania rocznego są w przepisach prawa wyraźnie uzależnione od prowadzenia działalności przywozowej, stąd też zostały uznane za szczególne i jako takie podlegają opłatom wyrównawczym zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Bez zobowiązania się do wywozu przedsiębiorstwo nie może uzyskać korzyści wynikających z tych programów.

(44) Podprogramy zastosowane w aktualnie rozpatrywanym przypadku nie mogą być uznane za dopuszczalne mechanizmy zwrotu czy mechanizmy zwrotu zastępczego w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego. Nie

▼B

są one zgodne ze ścisłymi zasadami zamieszczonymi w załączniku I poz. i), załączniku II (definicja i zasady dotyczące zwrotu) oraz w załączniku III (definicja i zasady zwrotu zastępczego) rozporządzenia podstawowego. Rząd Indii nie zastosował skutecznie własnego systemu weryfikacji ani procedury mającej na celu potwierdzenie, czy i w jakich ilościach komponenty zostały wykorzystane do wytworzenia wywiezionego produktu (załącznik II cz. II ust. 4 rozporządzenia podstawowego oraz – w przypadku programów zwrotu zastępczego – załącznik III cz. II ust. 2 rozporządzenia podstawowego). Program SION dotyczący produktu objętego dochodzeniem nie był wystarczająco dokładny. Same SION nie mogą zostać uznane za mechanizm weryfikacyjny faktycznego zużycia, gdyż projekt tych nazbyt hojnych jednolitych norm nie daje rządowi Indii możliwości odpowiednio dokładnej weryfikacji ilości komponentów zużytych do produkcji przeznaczonej na wywóz. Ponadto rząd Indii nie dokonuje skutecznych kontroli w oparciu o rejestr spożycia.

(45) Uwzględniając powyższe, podprogramy podlegają objęciu środkami wyrównawczymi.

f) *Obliczenie kwoty subsydium*

(46) Kwota subsydium dla eksportera, który skorzystał z ALS, została obliczona w niżej opisany sposób. Licznik stanowi kwotę umorzonych ceł przywozowych (cło podstawowe i specjalne cło dodatkowe) na materiały przywiezione na podstawie dwóch mechanizmów ALS wykorzystanych dla produktu objętego dochodzeniem w OD (licznik). Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego w przypadkach złożenia uzasadnionych roszczeń poniesione opłaty, niezbędne do uzyskanie subsydium, zostały odjęte od kwot subsydiów. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego mianownik stanowi wartość obrotów z tytułu wywozu towarów wygenerowanych przez produkt objęty dochodzeniem w OD.

(47) Przedsiębiorstwo, które skorzystało z tego mechanizmu w OD, uzyskało subsydium wynoszące 6,0 %.

2.2. **Program paszportowego uprawnienia celnego („Duty Entitlement Passbook scheme – DEPB")**

a) *Podstawa prawna*

(48) Szczegółowy opis programu DEPB został zawarty w ust. 4.3 polityki EXIM 2002–2007 i w rozdziale 4 HOP I 2002–2007. W trakcie pierwotnego dochodzenia istniały dwie formy DEPB – przedeksportowa i poeksportowa. W kwietniu 2000 r. przedeksportowa forma DEPB została zakończona, wobec czego dochodzenie objęło jedynie formę poeksportową domniemanego subsydium.

b) *Kwalifikowalność*

(49) Do skorzystania z tego programu kwalifikuje się dowolny wytwórca eksporter lub handlowiec eksporter. Ustalono, że w OD trzy przedsiębiorstwa odniosły korzyści wynikające z tego programu.

c) *Stosowanie DEPB w praktyce*

(50) Kwalifikujący się eksporter może złożyć wniosek o przyznanie mu w ramach DEPB kredytów, które są obliczane jako procent od wartości produktów wywiezionych w ramach tego programu. Takie stawki DEPB zostały ustalone przez władze indyjskie dla większości produktów, włącznie z produktem objętym dochodze-

▼B

niem. Są one ustalane na podstawie SION z uwzględnieniem zakładanej zawartości komponentów przywożonych z zagranicy w produkcie wytwarzanym na wywóz oraz częstotliwości występowania cła na takie materiały przywozowe, bez względu na to, czy cła przywozowe z tytułu domniemanego przywozu zostały rzeczywiście uiszczone czy nie.

(51) Aby kwalifikować się do korzyści wynikających z tego programu, przedsiębiorstwo musi dokonać wywozu produktu. W chwili dokonywania transakcji wywozu eksporter musi złożyć do władz indyjskich deklarację wskazującą, że wywóz produktu odbywa się na podstawie programu DEPB. Aby produkty mogły być wywiezione, indyjskie władze celne wystawiają podczas trwania procedury wysyłkowej eksportowy dokument przewozowy. Dokument ten wskazuje miedzy innymi kwotę kredytu DEPB, jaki ma zostać przyznany dla tej transakcji wywozowej. W tym momencie eksporter zna kwotę korzyści, jaką otrzyma. Po wystawieniu przez władze celne eksportowego dokumentu przewozowego rząd Indii nie może już decydować o przyznaniu kredytu na podstawie DEPB. Stawką DEPB stosowaną do obliczenia kwoty korzyści jest stawka obowiązująca w chwili sporządzania deklaracji wywozowej. W związku z tym nie ma możliwości wstecznego dostosowania poziomu korzyści.

(52) Ustalono również, że – zgodnie ze standardami prowadzenia księgowości w Indiach – kredyty uzyskane w ramach programu DEPB mogą być zaksięgowane w ujęciu memoriałowym jako dochód na kontach handlowych po spełnieniu zobowiązań wywozowych. Takie kredyty mogą być wykorzystane na uiszczenie opłat celnych z tytułu kolejnych transakcji wywozowych dowolnych produktów podlegających prawu wywozu bez ograniczeń, z wyjątkiem dóbr kapitałowych. Tego rodzaju przywożone produkty z wykorzystaniem tak uzyskanych kredytów mogą być sprzedawane na rynku krajowym (podlegają wtedy podatkowi od sprzedaży) lub wykorzystane do innych celów. Kredyty uzyskane z programu DEPB są zbywalne bez ograniczeń i zachowują ważność przez okres 12 miesięcy od daty wydania.

(53) Wniosek o przyznanie kredytu z programu DEPB może obejmować do 25 transakcji wywozowych lub, w przypadku składania w formie elektronicznej – nieograniczoną liczbę transakcji wywozowych. Nie istnieją *de facto* jakiekolwiek ograniczenia czasowe na składanie wniosków o przyznanie kredytów z programu DEPB, gdyż okresy wymienione w rozdziale 4.47 HOP I 2002–2007 są zawsze liczone od daty ostatniej transakcji wywozowej podanej w danym wniosku o kredyt w ramach programu.

(54) Rząd Indii oraz jeden z eksporterów zwrócili uwagę służb Komisji, że program ma być wkrótce zakończony i zastąpiony programem rzekomo „spójnym z zasadami WTO". Pierwotnie planowano, że program DEPB wygaśnie z dniem 1 kwietnia 2005 r. Ponieważ program, który miał go zastąpić, nie był jednak gotowy do wdrożenia, DEPB przedłużono do dnia 1 kwietnia 2006 r. Jeżeli nowy program nie będzie gotowy do wejścia w życie przed tą datą, DEPB pozostanie w mocy tak długo, jak będzie to niezbędne.

d) *Uwagi do ujawnionych informacji*

(55) Po ujawnieniu informacji rząd Indii oraz dwaj eksporterzy, którzy korzystali z tego programu, przedstawili uwagi dotyczące analizy DEPB. i) Stwierdzili oni, że kredyty w ramach DEPB można otrzymać rzekomo wyłącznie, jeżeli wywożone towary są opatrzone opłatami celnymi przywozowymi w odniesieniu do przywożonych komponentów; ii) zakwestionowali oni metodologię obliczania przez Komisję opartą na zasadzie memoriałowej

▼B

w przeciwieństwie do metodologii stosowanej w pierwotnym postępowaniu, które doprowadziło do wprowadzenia środków wyrównawczych i opierało się na metodzie księgowania wpływów w momencie ich dokonywania; iii) domagali się natychmiastowego zaprzestania postępowania w odniesieniu do DEPB na podstawie ogłoszenia przez rząd Indii jego zakończenia z dniem 1 kwietnia 2006 r. oraz iv) twierdzili, że włączenie tego do obliczenia stanowiłoby naruszenie przepisów zawartych w art. 27 ASCM na rzecz krajów rozwijających się.

(56) Twierdzenie i) powyżej nie zostało poparte dalszymi dowodami przez rząd Indii lub eksporterów. Przeczą mu zresztą ustalenia z dochodzenia, o których mowa w motywach 50–53. W związku z powyższym zarzut został odrzucony.

(57) W odniesieniu do zarzutu ii) metodologia stosowana w niniejszym dochodzeniu ma na celu lepsze odzwierciedlenie wpływu subsydium na sytuację finansową współpracujących eksporterów w trakcie danego okresu dochodzenia. Biorąc to pod uwagę, uznano, że przeniesienie korzyści na odbiorcę zostało dokonane w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Potwierdza to między innymi księgowanie kredytów DEPB na zasadzie memoriałowej zgodnie z indyjskimi standardami rachunkowości. Należy zauważyć ponadto, że ta metodologia była już stosowana wielokrotnie przez służby Komisji, w szczególności w sprawie dotyczącej systemu elektrody grafitowej ([1]) i że z tej metodologii nie wynika ponowna całkowita ewaluacja programu, który jak się zawsze okazywało, miał charakter wyrównawczy. W związku z powyższym zarzut został odrzucony.

(58) W odniesieniu do zarzutu iii) rzeczywiście stwierdzono, że rząd Indii w przeszłości ogłosił zniesienie DEPB. DEPB miał być zakończony w dniu 31 marca 2005 r., ale został przedłużony przez rząd Indii do 30 września 2005 r. Rząd Indii następnie przedłużył obowiązywanie programu do 1 kwietnia 2006 r. W tych okolicznościach wciąż nie jest pewne czy DEPB będzie faktycznie zniesiony od 1 kwietnia 2006 r. (patrz: motyw 123).

(59) W odniesieniu do zarzutu iv) powyżej przepisy dotyczące krajów rozwijających się, zawarte w art. 27 ASCM, nie zostały naruszone. Wspomniany artykuł nie wyklucza tak naprawdę przyjęcia przez członka WTO środków wyrównawczych w stosunku do wyrządzającego szkodę subsydiowania przez innego członka. W związku z tym, że uznano że DEPB ma charakter wyrównawczy, ten wniosek został odrzucony.

e) *Wnioski dotyczące DEPB*

(60) Program DEPB zapewnia uzyskanie subsydiów w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) i art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt przekazany z programu DEPB stanowi wkład finansowy rządu Indii, gdyż kredyty zostaną ostatecznie wykorzystane na zrekompensowanie opłat przywozowych, pomniejszając w ten sposób przychody rządu Indii z tytułu cła, które byłoby należne w przeciwnym wypadku. Ponadto kredyty przekazane w ramach programu DEPB przenoszą korzyść na eksportera, jako że poprawiają one płynność przedsiębiorstwa.

(61) Ponadto prawo do korzyści z programu DEPB w myśl zapisów prawa jest uwarunkowane prowadzeniem działalności eksportowej, w związku z czym ustalono, że jest ono szczególne i jako takie podlega środkom wyrównawczym zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1628/2004 (Dz.U. L 295 z 18.9.2004, str. 4 (motyw 13)).

▼B

(62) Program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu cła czy zastępczy system zwrotu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego. Nie spełnia on ścisłych zasad określonych w załączniku I poz. i), w załączniku II (definicja i zasady cła zwrotnego) oraz w załączniku III (definicja i zasady zastępczego cła zwrotnego) rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych na zasadach bezcłowych do procesu produkcji, a kwota przyznanej korzyści nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich komponentów. Ponadto nie istnieje system lub procedura służąca ustaleniu ilości komponentów wykorzystanych w procesie produkcji wywiezionego produktu lub czy wystąpiła nadwyżka zaistniałych opłat przywozowych w rozumieniu poz. i) załącznika I oraz załączników II i III rozporządzenia podstawowego. Wreszcie, eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu DEPB niezależnie od tego, czy przywozi jakiekolwiek komponenty. Aby uzyskać korzyści wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu gotowych produktów bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych komponentów pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie komponenty ze źródeł lokalnych i nie przywozili żadnych towarów, które można było użyć jako komponentów w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu DEPB.

f) *Obliczenie kwoty subsydium*

(63) Zgodnie z art. 2 ust. 2 oraz 5 rozporządzenia podstawowego kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obliczona w rozumieniu kwoty korzyści przeniesionych na ich odbiorcę, co ustalono w trakcie dochodzenia przeglądowego. Biorąc to pod uwagę uznano, że przeniesienie korzyści na odbiorcę zostało dokonane w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu rząd Indii ponosi odpowiedzialność z tytułu rezygnacji z opłat celnych, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego.

(64) W świetle powyższego uznaje się za właściwe oszacowanie korzyści wynikających z programu DEPB jako sumy kredytów przyznanych na podstawie założeń programu w odniesieniu do wszystkich transakcji wywozowych dokonanych na warunkach programu w trakcie okresu dochodzenia.

(65) W przypadkach uzasadnionych roszczeń opłaty słusznie poniesione na rzecz uzyskania subsydium zostały odjęte od ustalonej tą metodą kwoty uzyskanych kredytów, aby otrzymać kwotę subsydiów wyrażoną w liczniku, w myśl art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

(66) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwoty subsydiów przydzielone od całkowitej wysokości obrotu w eksporcie podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym zostały określone jako właściwe w mianowniku, gdyż subsydium jest uzależnione od prowadzenia działalności eksportowej i nie było udzielane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych czy przetransportowanych towarów. Podczas trwania OD z dobrodziejstw tego programu skorzystały trzy przedsiębiorstwa, uzyskując subsydia określone stawką w zakresie od 9,0 % do 11,0 %.

▼B

2.3. **Programy dotyczące jednostek zorientowanych na wywóz (zwanych dalej EOU)/Specjalne strefy ekonomiczne (zwane dalej SSE)**

a) *Podstawa prawna*

(67) Szczegółowy opis tego programu jest zawarty odpowiednio w rozdziałach 6 (EOU) i 7 (SEE) polityki EXIM 2002–2007 i HOP I 2002–2007.

b) *Kwalifikowalność*

(68) Z wyjątkiem przedsiębiorstw prowadzących działalność czysto handlową wszystkie przedsiębiorstwa, które zasadniczo podejmują się wywozu całości wyprodukowanych towarów lub usług, mogą korzystać z programów SSE lub EOU. Ustalono, że w OD z programu EOU skorzystała jedno przedsiębiorstwo.

c) *Zastosowanie w praktyce*

(69) SSE są szczególnie wytyczonymi enklawami bezcłowymi uznanymi przez politykę EXIM 2002–2007 do celów operacji handlowych, opłat celnych i podatków od terytorium zagranicznego.

(70) Z kolei EOU są bardziej elastyczne pod względem geograficznym i mogą być ustanowione w dowolnym miejscu na terytorium Indii. Jest to program komplementarny wobec SSE.

(71) Wniosek o nadanie statusu EOU lub SSE musi zawierać szczegółowy opis działalności planowanej na okres następnych pięciu lat, m.in. planowanych wielkości produkcji, planowanej wartości eksportu, zapotrzebowania na towary przywozowe oraz zapotrzebowania na towary pochodzące ze źródeł lokalnych. Jeżeli władze zaaprobują wniosek przedsiębiorstwa, powiadamiają je o warunkach związanych z tą aprobatą. Porozumienie uznające dany podmiot za przedsiębiorstwo działające na warunkach programu SSE/EOU jest ważne przez okres pięciu lat. Odnośne porozumienie może być odnowione na kolejne okresy.

(72) Kluczowy obowiązek wynikający z programu EOU lub SSE określony w polityki EXIM 2002–2007 polega na osiągnięciu przychodów netto z obrotu zagranicznego (zwanych dalej NFE), tj. w odniesieniu do odnośnego okresu (5 lat) wartość całkowitego wywozu musi być wyższa od niż całkowita wartość towarów pochodzących z przywozu.

(73) Jednostki operujące na zasadach EOU/SSE są uprawnione do następujących ulg:

i) zwolnienia z opłat przywozowych od wszystkich typów towarów (włącznie z dobrami kapitałowymi, surowcami i materiałami zużywalnymi) wymaganymi do procesu wytwarzania, produkcji, przetwórstwa lub pozostających w związku z nimi;

ii) zwolnienie z opłaty akcyzowej na towary nabywane ze źródeł lokalnych;

iii) zwrot centralnego podatku od sprzedaży towarów nabywanych ze źródeł lokalnych;

iv) zezwolenie na sprzedaż części wyprodukowanych wyrobów na rynku krajowym po uiszczeniu stosownych ceł należnych od produktów końcowych, stanowiące wyjątek od ogólnego wymogu wywozu całego wolumenu wyprodukowanych wyrobów;

▼B

v) zwolnienie z płacenia podatku dochodowego, należnego zwykle od zysków osiągniętych ze sprzedaży produktów na eksport, zgodnie z postanowieniami działu 10A lub 10B ustawy o podatku dochodowym, przez okres 10 lat od rozpoczęcia działalności, lecz nie dłużej niż do 2010 r.;

vi) pozwolenie na taką strukturę własności, gdzie do 100 % może znajdować się w posiadaniu kapitału obcego.

(74) Jednostki prowadzące działalność na warunkach wymienionych programów podlegają kontroli inspektorów celnych na podstawie działu 65 ustawy o cłach. Są one prawnie zobligowane do prowadzenia w ustalonym formacie rzetelnego rejestru wszystkich transakcji przywozowych, zużycia i wykorzystania wszystkich przywożonych materiałów oraz wszystkich zrealizowanych transakcji wywozowych. Dokumenty te (zwane dalej kwartalnymi oraz rocznymi sprawozdaniami z przebiegu działalności) powinny być na żądanie okresowo przedkładane właściwym władzom. Jednakże „[jednostki EOU lub SSE] nie mają w żadnym momencie obowiązku korelowania każdej przesyłki pochodzącej z przywozu z prowadzonym przez siebie wywozem, transferami do innych jednostek, sprzedażą krajową lub zapasami", jak stanowi ust. 10.2 dodatku 14-I i ust. 13.2 dodatku 14-II HOP I 2002-2007.

(75) Sprzedaż na rynku krajowym jest wymieniona i rejestrowana w oparciu zaświadczenia własne. Proces określenia przesyłek eksportowych EOU jest nadzorowany przez urzędnika urzędu celnego/akcyzy, który jest na stałe umiejscowiony w EOU.

(76) W aktualnie rozpatrywanym przypadku program EOU został podczas OD wykorzystany tylko przez jednego spośród eksporterów współpracujących. Program SSE nie był wykorzystany, dlatego nie zachodzi potrzeba analizy tego programu pod kątem podlegania środkom wyrównawczym. Eksporter współpracujący, który skorzystał z programu EOU, zrobił to w celu przywozu dóbr kapitałowych na zasadach bezcłowych oraz do uzyskania zwrotu centralnego podatku od sprzedaży zapłaconego od towarów nabywanych ze źródeł lokalnych. Ten eksporter nie korzystał ze zwolnienia z ceł importowych na surowce, w związku z tym, że instrument EOU, w celu produkowania folii PET, korzysta z wiórów z PET jako surowców. Wspomniane wióry z PET są produkowane w innej jednostce przedsiębiorstwa z surowców nabywanych w ramach ALS. Stąd też przedsiębiorstwo miało dostęp do korzyści opisanych w ppkt i) oraz iii) w motywie 73 powyżej.

d) *Uwagi do ujawnionych informacji*

(77) Jedno przedsiębiorstwo, mające dostęp do korzyści w ramach EOU, przedstawiło uwagi na temat niektórych szczegółów obliczania stosowanych marginesów subsydium. Obliczenia zostały skorygowane w tych przypadkach, w których wspomniane komentarze zostały uznane za uzasadnione.

e) *Wnioski dotyczące EOU*

(78) Zwolnienie EOU z dwóch typów opłat przywozowych (zwanych dalej cłem podstawowym i specjalnym cłem dodatkowym) oraz zwrot centralnego podatku od sprzedaży stanowi wkład finansowy rządu Indii w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego. Rząd odstąpił od swojego przychodu, który byłby należny w sytuacji nieistnienia odnośnego programu, stąd też oprócz przeniesienia korzyści na EOU w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego ochroniono w ten sposób płynność przedsiębiorstwa, które nie musiało ponosić normalnie należnych opłat.

▼B

(79) Zatem zwolnienie z cła podstawowego oraz specjalnego cła dodatkowego oraz zwrot podatku od sprzedaży stanowią subsydia w rozumieniu art. 2 rozporządzenia podstawowego. Uzależniają one omawiane uprawnienia od prowadzenia działalności eksportowej, a jako takie zostały uznane za szczególne i podlegające środkom wyrównawczym zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Cel wywozu EOU określony w ust. 6.1 polityki EXIM 2002–2007 stanowi warunek niezbędny uzyskania zachęt finansowych.

(80) Dodatkowo potwierdzono, że rząd Indii nie posiada żadnego skutecznego systemu czy procedury służącej potwierdzeniu, czy i w jakiej ilości do produkcji wywiezionego produktu zostały zużyte komponenty sprowadzone na zasadach bezcłowych (załącznik II cz. II ust. 4 rozporządzenia podstawowego, a w przypadku zastępczych systemów zwrotu – załącznik III cz. II ust. 2 rozporządzenia podstawowego). Ponadto nie ulega wątpliwości, że zwolnienie z opłat celnych od dóbr kapitałowych nie stanowi dopuszczalnego programu zwrotów.

(81) Rząd Indii nie przeprowadził dalszego badania w oparciu o faktycznie zaangażowane komponenty, pomimo że normalnie byłoby to wymagane wobec braku skutecznego systemu weryfikacji (załącznik II cz. II ust. 5 i załącznik III cz. II ust. 3 rozporządzenia podstawowego), ani też nie udowodnił, że nie dokonano zwrotu nadwyżki.

f) *Obliczenie kwoty subsydium*

(82) W związku z tym korzyść z tytułu obowiązywania programu wyrównań stanowi zwrot łącznej kwoty ceł przywozowych (cło podstawowe i specjalne dodatkowe) normalnie należne z tytułu dokonania przywozu, a także zwrot podatku dochodowego, obydwie ulgi stosowane w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

i) Zwrot centralnego podatku od sprzedaży dotyczący dóbr „przychodowych”

(83) Licznik został ustalony w opisany niżej sposób. Kwota subsydium dla eksportera, który skorzystał z tego programu w trakcie okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, została obliczona na podstawie dokonanego zwrotu podatku od sprzedaży z tytułu transakcji zakupu na rzecz sektora produkcyjnego, tj. m.in. części i materiałów na opakowania. Niezbędne opłaty poniesione na uzyskanie subsydium zostały odjęte zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

(84) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego omawiana kwota subsydium została uwzględniona jako właściwy mianownik na podstawie obrotu towarów w eksporcie wygenerowanego we wszystkich transakcjach sprzedaży na wywóz dokonanych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, gdyż uzyskanie subsydium jest uwarunkowane prowadzeniem działalności eksportowej i nie było przyznawane w związku z ilością towarów wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych lub przetransportowanych. Stawka uzyskanego w ten sposób subsydium wyniosła 0,02 %.

ii) Zwolnienie od ceł przywozowych (cło podstawowe i specjalne cło dodatkowe) oraz zwrot centralnego podatku od sprzedaży dóbr kapitałowych

(85) Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego korzyść przedsiębiorstwa korzystającego z tego programu została skalkulowana na podstawie kwoty niezapłaconego cła z tytułu przywozu dóbr kapitałowych i kwoty podatku od nabytych dóbr kapitałowych, przy czym oba obejmują okres, który odzwierciedla

▼B

zwykły okres amortyzacji takich dóbr kapitałowych w branży uwzględniającej produkt objęty dochodzeniem. Skalkulowana w ten sposób kwota, którą można wówczas przypisać do OD, została skorygowana poprzez dodanie odsetek obowiązujących we wskazanym okresie, aby odzwierciedlić wartość korzyści osiągniętej w tym okresie, a tym samym ustalić pełną kwotę wkładu finansowego wynikającego dla odbiorcy z zastosowania odnośnego programu. Niezbędne opłaty poniesione na uzyskanie subsydium zostały od tej sumy odjęte zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego, aby w liczniku otrzymać kwotę subsydium. Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego odnośna kwota subsydium przyznana w oparciu o wygenerowane obroty w eksporcie, przez omawiany sektor w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym została uznana za mianownik właściwy, gdyż uzyskanie subsydium jest uwarunkowane prowadzeniem działalności eksportowej i nie było przyznawane w związku z ilością towarów wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych lub przetransportowanych. Stawka uzyskanego w ten sposób subsydium wyniosła 5,0 %.

(86) Zatem łączna stawka subsydium wynikającego ze skorzystania z programu EOU przez przedsiębiorstwo objęte dochodzeniem wynosi 5,0 %.

2.4. **Program promocji wywozu dóbr kapitałowych („EPCG")**

a) *Podstawa prawna*

(87) Szczegółowy opis programu EPCG jest zawarty w rozdziale 5 polityki EXIM 2002–2007 i w rozdziale 5 HOP I 2002–2007.

b) *Kwalifikowalność*

(88) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksporterzy, handlowcy eksporterzy „powiązani z" producentami pomocniczymi i dostawcami usług. Ustalono, że cztery przedsiębiorstwa stanowiące próbę w prowadzonym dochodzeniu skorzystały z dobrodziejstw tego programu w trakcie OD.

c) *Zastosowanie w praktyce*

(89) Pod warunkiem spełnienia obowiązku wywozu przedsiębiorstwo kwalifikuje się do przywozu dóbr kapitałowych (nowych oraz – od kwietnia 2003 r. – używanych dóbr kapitałowych mających do 10 lat) według obniżonej stawki cła. Rząd Indii na wniosek i za opłatą wydaje zezwolenie w ramach programu EPCG. Od kwietnia 2000 r. program ten przewiduje dla przywozu dóbr obniżoną stawkę celną wynoszącą 5 % dla wszystkich dóbr przywożonych na podstawie założeń tego programu. Do dnia 31 marca 2000 r. rzeczywista stosowana stawka cła wynosiła 11 % (włącznie z 10 % dopłatą), a w przypadku przywozu towarów o znacznej wartości obowiązywała zerowa stawka cła. Aby spełnić wymóg eksportu, przywożone dobra kapitałowe winny zostać wykorzystane do wyprodukowania określonej ilości dóbr na wywóz w określonym okresie.

d) *Uwagi do ujawnionych informacji*

(90) Po ujawnieniu informacji rząd Indii twierdził, że przy dodawaniu odsetek w celu określenia pełnej kwoty korzyści nie było podstaw do założenia, że przedsiębiorstwo sfinansowałoby pełną kwotę dodatkowych należności celnych poprzez pożyczki i że zatem powinien zostać wzięty pod uwagę stosunek zadłużenia do kapitału własnego każdego z przedsiębiorstw w badanym okresie, a do obliczenia powinna zostać użyta jedynie proporcjonalna kwota.

▼B

(91) Uważa się, że niezależnie od tego czy przedsiębiorstwo pożyczało pieniądze czy korzystało z własnych środków do finansowania ceł, byłoby to powodem powstania kosztów. W odniesieniu do pożyczek, kosztem byłyby odsetki do zapłacenia od takiej pożyczki. W odniesieniu do środków własnych, kosztem ponoszonych przez przedsiębiorstwo są nieuzyskane odsetki z inwestycji. Argument ten został zatem odrzucony.

(92) Trzy przedsiębiorstwa mające dostęp do korzyści w ramach EPCG przedstawiły drobne uwagi na temat niektórych szczegółów obliczania stosowanych marginesów subsydium. Obliczenia zostały skorygowane w tych przypadkach, w których wspomniane komentarze zostały uznane za uzasadnione.

e) *Wnioski dotyczące programu EPCG*

(93) Program zapewnia subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) i art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Obniżenie stawki cła stanowi wkład finansowy Rządu Indii, jako że ulga ta zmniejsza przychody rządu Indii z tytułu cła, które w przeciwnym wypadku byłoby należne. Ponadto obniżenie cła przenosi korzyść na eksportera, gdyż kwota tak zaoszczędzona na imporcie poprawia płynność przedsiębiorstwa.

(94) Ponadto prawo do skorzystania z programu EPCG jest uwarunkowane prowadzeniem działalności eksportowej, gdyż nie można uzyskać takich pozwoleń podjęcia przez przedsiębiorstwo zobowiązania do prowadzenia działalności eksportowej. Został zatem uznany za konkretny przypadek, który należy objąć środkami wyrównawczymi w myśl art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

(95) Program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu cła czy zastępczy system zwrotu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra kapitałowe nie wchodzą w zakres takich dopuszczalnych systemów określonych w załączniku I poz. i) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie zostały one wykorzystane do wytworzenia wywiezionych produktów.

f) *Obliczenie kwoty subsydium*

(96) Licznik został ustalony w opisany poniżej sposób. Kwota subsydium została obliczona zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego na podstawie kwoty niezapłaconego cła od przywiezionych dóbr kapitałowych rozłożonego na okres, który odzwierciedla normalny okres amortyzacji dla takiej kategorii dóbr kapitałowych w branży związanej z produkcją folii PET. Do kwoty tej dodano odsetki w celu odzwierciedlenia pełnej wartości korzyści uzyskanej w odnośnym okresie. Niezbędne opłaty poniesione na uzyskanie subsydium zostały odjęte zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

(97) Zgodnie z treścią art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego wielkość subsydium została rozdzielona pomiędzy przychód z dokonanego wywozu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uwarunkowane prowadzeniem działalności eksportowej. Ustalono, że cztery przedsiębiorstwa zaliczone do próby w prowadzonym dochodzeniu uzyskały subsydia w zakresie od 1,3 % do 2,7 %.

▼B

2.5. **Świadectwo na bezcłowe uzupełnianie zapasów (zwane dalej DFRC)**

a) *Podstawa prawna*

(98) Podstawa prawna niniejszego programu jest zawarta w ust. 4.2.1–4.2.7 polityki EXIM 2002–2007 i w ust. 4.31–4.36 HOP I 2002–2007.

b) *Zastosowanie w praktyce*

(99) Jako że żadne z czterech przedsiębiorstw objętych próbą w ramach dochodzenia nie uzyskało korzyści wynikających z programu DFRC, dalsza analiza dotycząca środków wyrównawczych z tytułu stosowania DFRC nie jest konieczna.

2.6. **Program zwolnienia z podatku dochodowego (zwany dalej ITES)**

a) *Podstawa prawna*

(100) Podstawa prawna niniejszego programu jest zawarta w ustawie o podatku dochodowym z 1961 r. (zwanej dalej ITA), corocznie uaktualniana na podstawie ustawy o finansach. Ten ostatni dokument określa corocznie podstawę poboru podatków oraz różnego typu zwolnienia i odliczenia, o jakie można się ubiegać. Przedsiębiorstwa prowadzące działalność eksportową mogą ubiegać się o zwolnienia z podatku dochodowego na podstawie postanowień działów 10A, 10B, i 80 HHC ITA.

b) *Zastosowanie w praktyce*

(101) Jako że żadne z czterech przedsiębiorstw objętych próbą w ramach dochodzenia nie uzyskało korzyści wynikających z działów 10A i 10B ITA, dalsza analiza dotycząca środków wyrównawczych z tytułu stosowania mechanizmów określonych w działach 10A i 10B ITA nie jest konieczna.

(102) Dwóch spośród eksporterów objętych dochodzeniem wskazało, że otrzymali korzyści w postaci częściowego zwolnienia z podatku dochodowego od zysków uzyskanych ze sprzedaży eksportowej w trakcie okresu dochodzeniowego na podstawie zastosowania działu 80HHC ITA. Jednakże ze względu na fakt, że to postanowienie ITA zostało uchylone począwszy od roku obrotowego, który trwał od dnia 1 kwietnia 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r. nie przeniesie ono na wnioskodawcę żadnych korzyści po dniu 31 marca 2004 r. Wobec tego, zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, korzyści uzyskane w myśl postanowień działu 80HHC ITA nie będą podlegać środkom wyrównawczym.

2.7. **Program kredytu eksportowego (zwany dalej ECS)**

a) *Podstawa prawna*

(103) Szczegóły tego programu zostały określone w Okólniku głównym IECD nr 5/04.02.01/2002-03 (Kredyt eksportowy w walucie zagranicznej) i w Okólniku głównym IECD nr 10/04.02.01/2003-04 (Kredyt eksportowy w rupiach) Indyjskiego Banku Rezerw (zwanego dalej RBI), adresowanym do wszystkich banków komercyjnych w Indiach.

b) *Kwalifikowalność*

(104) Do korzystania z tego programu kwalifikują się eksporterzy producenci i eksporterzy handlowcy. Ustalono, że w OD trzy przedsiębiorstwa odniosły korzyści wynikające z tego programu.

▼B

c) *Zastosowanie w praktyce*

(105) W ramach tego programu RBI ustala obowiązujący górny pułap stopy odsetkowej stosowanej do kredytów eksportowych, zarówno w rupiach indyjskich, jak i w walucie obcej, którą banki komercyjne mogą obciążyć eksportera „z zamiarem udostępnienia eksporterom kredytów po stawkach konkurencyjnych w skali międzynarodowej". Program ECS składa się z dwóch podprogramów, programu kredytu eksportowego przedwysyłkowego („kredyt fazy pakowania"), który obejmuje kredyty udzielane eksporterowi na sfinansowanie zakupu, przetwarzania, wytwarzania, pakowania i/lub wysyłki towarów przedeksportowych oraz z kredytu eksportowego powysyłkowego, który zapewnia kapitał operacyjny w postaci pożyczek dla sfinansowania należności z tytułu eksportu. RBI zaleca również bankom komercyjnym udostępnienie określonej kwoty własnych kredytów bankowych netto na rzecz finansowania eksportu.

(106) W wyniku funkcjonowania powyższych okólników głównych RBI eksporterzy mogą uzyskać kredyty eksportowe według preferencyjnych stóp odsetkowych względem stóp odsetkowych zwykłych kredytów komercyjnych („kredyty gotówkowe"), ustalanych na podstawie warunków czysto rynkowych.

d) *Uwagi do ujawnionych informacji*

(107) Dwa przedsiębiorstwa, którym przyznano korzyści w ramach ECS przedstawiły drobne uwagi na temat niektórych szczegółów obliczania stosowanych marginesów subsydium. Obliczenia zostały skorygowane w tych przypadkach, w których wspomniane komentarze zostały uznane za uzasadnione.

e) *Wnioski dotyczące programu ECS*

(108) Po pierwsze, poprzez obniżenie kosztów finansowych w porównaniu do rynkowych stóp odsetkowych wymienione powyżej preferencyjne stopy odsetkowe przenoszą na takiego eksportera korzyść w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Mimo iż kredyty na warunkach preferencyjnych w ramach programu ECS są przyznawane przez banki komercyjne, to korzyść stanowi wkład finansowy ze strony rządu w rozumieniu art. 2 ust. 1 ppkt iv) rozporządzenia podstawowego. RBI jest organem publicznym, wobec czego podlega definicji „władzy publicznej" według art. 1 ust. 3 rozporządzenia podstawowego i instruuje banki komercyjne odnośnie przyznawania finansowania na warunkach preferencyjnych przedsiębiorstwom prowadzącym działalność eksportową. Takie finansowanie na warunkach preferencyjnych odpowiada subsydiowaniu, które uznaje się za szczególne i podlega zastosowaniu środków wyrównawczych, gdyż uzyskanie preferencyjnych stawek stóp odsetkowych jest uwarunkowane prowadzeniem działalności eksportowej, zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

f) *Obliczenie kwoty subsydium*

(109) Kwota subsydium jest obliczana na podstawie różnicy pomiędzy odsetkami zapłaconymi z tytułu kredytu eksportowego wykorzystanego w OD a kwotą, jaka byłaby należna do zapłacenia, gdyby takie same stawki stóp odsetkowych były stosowane do zwykłych kredytów komercyjnych, z jakich korzystają poszczególne przedsiębiorstwa. Kwota odnośnego subsydium (licznik) została przypisana do całości obrotów z wywozu zrealizowanego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ uzyskanie subsydium jest uwarunkowane prowadzeniem działalności wywozowej i nie miało odniesienia do wielkości towarów

▼B

wytwarzanych, produkowanych, wywożonych czy transportowanych. Korzyści wypływające z programu ECS osiągnęły cztery przedsiębiorstwa objęte próbą w dochodzeniu. Uzyskały one subsydia w zakresie od 0,01 % do 1,3 %.

2.8. **Zastrzyki kapitałowe**

(110) Żadne z przedsiębiorstw objętych próbą w ramach dochodzenia nie uzyskało korzyści na podstawie tego programu *ad hoc*, nie zachodzi zatem potrzeba dalszej analizy dotyczącej zastosowania środków wyrównawczych.

3. PROGRAMY REGIONALNE

3.1. **Pakietowy program zachęt rządu stanu Uttar Pradesh**

(111) Ustalono, że żaden z producentów eksportujących nie odniósł korzyści poprzez korzystanie z pakietowego programu zachęt rządu stanu Uttar Pradesh.

3.2. **Pakietowy program zachęt rządu („Package Scheme of Incentives – PSI") stanu Maharasztra**

a) *Podstawa prawna*

(112) W ramach tworzenia zachęt do rozwoju przemysłu w słabiej rozwiniętych obszarach stanu Maharasztra od 1964 r. GOM przyznaje bodźce finansowe nowoutworzonym jednostkom przedsiębiorstw zlokalizowanym w rozwijających się regionach stanu w ramach programu znanego powszechnie pod nazwą „Pakietowy program zachęt rządu". Od chwili jego utworzenia program ten był kilkakrotnie zmieniany, a „Program z 1993 r." obowiązywał od dnia 1 października 1993 r. do dnia 31 marca 2001 r., natomiast ostatnia zmiana – „Program z 2001 r." – została wprowadzona dnia 31 marca 2001 r. i pozostanie w mocy do dnia 31 marca 2006 r. Program PSI ze strony GOM składa się z kilku podprogramów, wśród których głównymi są: i) zwolnienie z lokalnych podatków od sprzedaży i ii) refundacja podatku terytorialnego octroi.

b) *Kwalifikowalność*

(113) Warunkiem kwalifikowalności do skorzystania z programu jest dokonanie przez przedsiębiorstwo inwestycji w mniej rozwiniętych obszarach poprzez założenie nowego przedsiębiorstwa przemysłowego bądź poprzez szeroko zakrojone inwestycje kapitałowe w rozwój lub dywersyfikację już istniejącego przedsiębiorstwa przemysłowego. Obszary takie zostały podzielone pod względem poziomu rozwoju gospodarczego na różne kategorie (np. obszar słabo rozwinięty, obszar słabiej rozwinięty, obszar najsłabiej rozwinięty). Głównym kryterium do ustalenia wysokości zachęt finansowych jest obszar obecnej lub przyszłej lokalizacji przedsiębiorstwa oraz wielkość inwestycji.

c) *Zastosowanie w praktyce*

(114) Zwolnienie z lokalnego podatku od sprzedaży. Towary normalnie podlegają centralnemu podatkowi od sprzedaży (dla transakcji sprzedaży międzystanowej) lub państwowemu podatkowi od sprzedaży (dla transakcji sprzedaży realizowanych w granicach stanu) według różnych poziomów w zależności od stanu/stanów, w których dokonuje się transakcji. Nie istnieje podatek od sprzedaży dóbr w transakcjach przywozowych lub wywozowych, natomiast transakcje sprzedaży krajowej podlegają podatkowi od sprzedaży według obowiązujących stawek. W ramach programu zwolnień wyznaczone jednostki nie podlegają żadnym podatkom od sprzedaży z tytułu zrealizowanych przez siebie transakcji sprzedaży. Podobnie wyznaczone jednostki są zwolnione

▼B

z płacenia lokalnych podatków od zakupu towarów od dostawcy, który sam kwalifikuje się do zwolnienia w ramach odnośnego programu. Transakcje sprzedaży nie przenoszą jakichkolwiek korzyści na wyznaczoną jednostkę sprzedającą, natomiast transakcja zakupu przenosi korzyść na jednostkę sprzedającą. W OD dwa spośród czterech przedsiębiorstw objętych próbą posiadały jednostkę kwalifikującą się do korzystania z programu PSI ze strony rządu stanu Maharasztra. W ramach tego programu dwie jednostki zostały zwolnione z podatku od sprzedaży w niektórych transakcjach zakupów krajowych dokonanych od dostawców kwalifikujących się do zwolnienia w ramach programu.

(115) Refundacja podatku octroi: octroi jest podatkiem nakładanym przez władze lokalne w Indiach, w tym przez rząd stanu Maharasztra, na towary przekraczające granice terytorialne miasta lub dystryktu. Przedsiębiorstwa przemysłowe kwalifikują się do refundacji podatku octroi ze strony rządu stanu Maharasztra, jeżeli ich zakład jest zlokalizowany w określonych wyznaczonych miastach i dystryktach na terytorium danego stanu. Całkowita kwota, która może podlegać refundacji, jest ograniczona do 100 % inwestycji w kapitał trwały. Ustalono, że spośród dwóch powyższych przedsiębiorstw posiadających jednostkę kwalifikującą się do PSI ze strony rządu stanu Maharasztra w OD tylko jedna odnosiła korzyści z refundacji podatku octroi przez rząd stanu Maharasztra.

d) *Uwagi do ujawnionych informacji*

(116) Jedno przedsiębiorstwo mające dostęp do korzyści w ramach PSI ze strony rządu stanu Maharasztra przedstawiło drobne uwagi na temat niektórych szczegółów obliczania stosowanych marginesów subsydium. Obliczenia zostały skorygowane w tych przypadkach, w których wspomniane komentarze zostały uznane za uzasadnione.

e) *Wnioski dotyczące PSI ze strony rządu stanu Maharasztra*

(117) PSI ze strony rządu stanu Maharasztra oferuje subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Dwa analizowane wyżej podprogramy stanowią wkład finansowy rządu stanu Maharasztra, gdyż ulga ta obniża jego dochody, które byłyby należne w przeciwnym wypadku. Ponadto dane zwolnienie/refundacja przenosi korzyść na przedsiębiorstwo, gdyż poprawia jego płynność.

(118) Program jest dostępny wyłącznie dla przedsiębiorstw, które dokonały inwestycji w ramach wyznaczonych obszarów geograficznych podlegających jurysdykcji stanu Maharasztra. Nie jest on dostępny dla przedsiębiorstw zlokalizowanych poza tymi obszarami. Poziom korzyści różni się w zależności od danego obszaru. Program ma charakter szczególny zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. a) oraz art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, w związku z czym podlega opłatom wyrównawczym.

f) *Obliczenie kwoty subsydium*

(119) Jeśli chodzi o zwolnienie z podatku od sprzedaży, kwota subsydium została obliczona na podstawie kwoty podatku od sprzedaży zazwyczaj należnego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, który jednak pozostał niezapłacony dzięki uczestnictwu w programie. Podobnie w przypadku podatku octroi korzyść dla eksportera została obliczona jako kwota podatku octroi refundowanego w OD. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego te kwoty subsydiów (licznik) zostały następnie rozdzielone na całkowitą wysokość sprzedaży w okresie dochodzenia przeglądowego jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium nie

▼B

jest faktycznie uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych lub przetransportowanych. W danym okresie korzyści z tych programów odniosły dwa przedsiębiorstwa. Uzyskały one subsydia wynoszące 1,6 %.

4. KWOTA SUBSYDIÓW STANOWIĄCYCH PODSTAWĘ ŚRODKÓW WYRÓWNAWCZYCH

(120) Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych określona zgodnie z postanowieniami rozporządzenia podstawowego, wyrażona *ad valorem*, dla eksportujących producentów objętych dochodzeniem waha się od 11,7 % do 15,2 %. Te wysokości subsydiów przekraczają próg *de minimis* wskazany w art. 14 ust. 5 lit. a) oraz b) rozporządzenia podstawowego.

(121) Uznaje się zatem, iż – zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego – subsydiowanie było kontynuowane w OD.

PROGRAM	ALS	DEPB	EOU	EPCG	ECS	PSI rządu stanu Maharasztra	**Ogółem**
PRZEDSIĘBIORSTWO	%	%	%	%	%	%	%
Ester Industries Ltd	0	11,0	0	1,3	0,5	0	**12,8**
Flex Industries Ltd	0	9,0	0	2,7	niewielki	0	**11,7**
Garware Polyester Ltd	0	10,5	0	1,5	1,3	1,6	**14,9**
Jindal Poly Films Ltd	6,0	0	5,0	2,2	0,4	1,6	**15,2**

D. **PRAWDOPODOBIEŃSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWIENIA SUBSYDIOWANIA**

(122) Zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy wygaśnięcie aktualnie obowiązujących środków prowadziłoby do kontynuacji lub ponowienia subsydiowania.

(123) Ustalono, że w OD objęci próbą indyjscy eksporterzy produktu objętego postępowaniem w dalszym ciągu odnosili korzyści z subsydiowania wyrównawczego przez władze indyjskie. Z wyjątkiem jednego przedsiębiorstwa, marże subsydiowania ustalone w trakcie przeglądu są wyższe niż marże ustalone w trakcie dochodzenia pierwotnego. Niektóre programy, które były wyrównane w 1999 r. (jak DEPB przedeksportowy), zostały przerwane, natomiast w obecnym przeglądzie ustalono, że inne programy, które nie istniały w 1999 r. (jak ALS), są wyrównywane. Analizowane wyżej programy subsydiowania dostarczają powtarzających się korzyści. Z wyjątkiem DEPB (patrz: motyw 54) nie ma przesłanek, aby sądzić, że w przewidywalnej przyszłości programy te zostaną zakończone lub zmodyfikowane. Według rządu Indii, program, który ma zastąpić DEPB, ma wejść w życie najwcześniej z dniem 1 kwietnia 2006 r. Sytuacja wynikająca z zastąpienia DEPB przez program rzekomo „spójny z zasadami WTO", co do którego Komisja nie posiada informacji, będzie musiał zostać oceniony w odpowiednim czasie. Należy również zauważyć, że jeden z eksporterów współpracujących, który otrzymywał wcześniej korzyści z DEPB, nie otrzymywał ich w OD w ramach niniejszego dochodzenia (patrz: motyw 33). Ten eksporter otrzymywał jednak korzyści z ALS, który również jest rodzajem programu zwrotu cła, w OD

▼B

w ramach bieżącego dochodzenia. W przypadku zniesienia DEPB z dniem 1 kwietnia 2006 r. oraz gdyby nie przyznano żadnych korzyści eksporterom po tej dacie, uważa się, że występuje, poprzez istnienie alternatywnego programu subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych (ALS), prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania bliskiego poziomowi ustalonemu w przypadku DEPB. W międzyczasie eksporterzy produktu objętego postępowaniem nadal będą otrzymywać subsydia wyrównawcze. Ponadto należy przypomnieć, iż wszyscy eksporterzy produktu objętego postępowaniem kwalifikują się do korzystania z szeregu programów objętych dochodzeniem. W tych okolicznościach uznano, że rozsądne będzie przyjęcie wniosku, że subsydiowanie będzie prawdopodobnie kontynuowane w przyszłości.

(124) Ponieważ wykazano, że subsydiowanie było kontynuowane w trakcie przeglądu i prawdopodobnie będzie kontynuowane w przyszłości, kwestia prawdopodobieństwa ponowienia subsydiowania jest nieistotna.

E. **PRZEMYSŁ WSPÓLNOTOWY**

1. PRODUKCJA WSPÓLNOTOWA

(125) W ramach Wspólnoty produkt podobny jest wytwarzany przez dziesięciu producentów, co stanowi całkowitą produkcję wspólnotową w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

2. PRZEMYSŁ WSPÓLNOTOWY

(126) Należy zauważyć, że w pierwotnym dochodzeniu przemysł wspólnotowy składał się z ośmiu producentów. Dwaj nowi producenci mają siedziby w nowych Państwach Członkowskich. Sześć przedsiębiorstw nie poparło wniosku i nie współpracowało przy dochodzeniu przeglądowym. Następujących czterech producentów poparło skargę i wyraziło zgodę na współpracę:

— DuPont Teijin Films,

— Mitsubishi Polyester Film GmbH,

— Nuroll SpA,

— Toray Plastics Europe.

(127) Przedsiębiorstwa te wykazały pełne współdziałanie w trakcie dochodzenia. Przypadało na nie 86 % całkowitej produkcji wspólnotowej w OD.

(128) Uznaje się zatem, że na wyżej wskazanych czterech producentów wspólnotowych przypada większa część całkowitej produkcji wspólnotowej podobnego produktu. W związku z tym uznaje się, iż wyżej wskazani czterej producenci stanowią przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 9 ust. 1 oraz art. 10 ust. 8 rozporządzenia podstawowego i będą dalej określani mianem „przemysłu wspólnotowego”.

F. **SYTUACJA NA RYNKU WSPÓLNOTOWYM**

1. UWAGA WSTĘPNA

(129) Poniższe tendencje cenowe oparte są na cenach importowych Eurostatu i obejmują cła zarówno konwencjonalne, jak

▼B

i antydumpingowe – tam, gdzie ma to zastosowanie – oraz szacunkowe koszty ponoszone po przywozie.

2. KONSUMPCJA NA RYNKU WSPÓLNOTOWYM

(130) Konsumpcja we Wspólnocie została ustalona na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym, danych Eurostatu dotyczących całego przywozu UE oraz wielkości sprzedaży innych producentów Wspólnoty na rynku wspólnotowym.

(131) Między 2001 r. a OD konsumpcja we Wspólnocie spadła o 7 %. W szczególności, pozostała ona w większości stabilna w latach 2001–2002, spadła o 6 punktów procentowych w latach 2002–2003, a ostatecznie zmalała o jeden punkt procentowy w OD.

	2001	2002	2003	OD
Całkowita konsumpcja WE (tony)	271 417	271 787	253 890	251 491
Wskaźnik (2001=100)	*100*	*100*	*94*	*93*

3. PRZYWÓZ Z KRAJU, KTÓREGO DOTYCZY POSTĘPOWANIE

(132) Wielkość przywozu pochodzącego z kraju, którego dotyczy postępowanie, wzrosła o 107 % w badanym okresie i osiągnęła poziom 12 679 ton w OD, co odpowiadało udziałowi w rynku 5,0 %. W OD pierwotnego dochodzenia udział w rynku kraju, którego dotyczy postępowanie, wynosił 9,6 %, lecz spadł do 2,3 % w 2001 r. po nałożeniu środków.

(133) Ceny przywozu z kraju, którego dotyczy postępowanie, wzrosły nieznacznie – o 2 punkty procentowe – w latach 2001–2003, tzn. po nałożeniu ostatecznych środków wyrównawczych, lecz następnie zmalały o 5 punktów procentowych w OD.

(134) W oparciu o porównanie między poszczególnymi modelami dochodzenie wykazało, że przywóz z kraju, którego dotyczy postępowanie, podcinał przywóz realizowany przez przemysł wspólnotowy o 2 do 21 % w OD. Wspomniane porównanie zostało dokonane w oparciu o rzeczywiste ceny eksportowe współpracujących eksporterów do Wspólnoty. W dochodzeniach, o których mowa w motywach 5, 6 i 7 powyżej wykazano, że duża część cen eksportowych do Wspólnoty została ustalona tuż powyżej minimalnych cen importowych (zwanych dalej minimal import price – MIP) ustalonych przez zobowiązania zaakceptowane w kontekście ostatecznych środków antydumpingowych (patrz: motyw 2) oraz że indyjskie ceny eksportowe do innych państw trzecich były znacząco niższe niż ceny do Wspólnoty. Zatem jeżeli obliczenia podcięcia cenowego zostały przeprowadzone na podstawie cen eksportowych do innych krajów trzecich, marginesy podcięcia cenowego byłyby wyższe niż marginesy wspomniane powyżej.

	2001	2002	2003	OD
Wielkość przywozu z krajów objętych postępowaniem (tony)	6 129	7 738	11 520	12 679
Wskaźnik (2001=100)	*100*	*126*	*188*	*207*

▼B

	2001	2002	2003	OD
Udział w rynku przywozu z kraju objętego postępowaniem	2,3 %	2,8 %	4,5 %	5,0 %
Cena przywozu z kraju objętego postępowaniem (EUR/tona)	2 010	2 025	2 060	1 952
Wskaźnik (2001=100)	*100*	*101*	*102*	*97*

(135) W dochodzeniu, o którym mowa w motywie 6, wyciągnięto wniosek, że zobowiązania były nieodpowiednie dla produktu objętego postępowaniem i że należy je wycofać. Elementy te w dużym stopniu wyjaśniają tendencje zaobserwowane w zakresie przywozu z Indii oraz wskazują, dlaczego przemysł wspólnotowy nie w pełni poprawił swoją sytuację w stosunku do poprzedniego subsydiowania (patrz: motyw 161).

4. PRZYWÓZ, W ODNIESIENIE DO KTÓREGO STWIERDZONO OBEJŚCIE ŚRODKÓW

(136) Jak wspomniano w motywie 4, ustalono ponadto, że obchodzenie środków pierwotnych dotyczących przywozu z Indii odbywało się, odpowiednio, za pośrednictwem Brazylii i Izraela. W związku z powyższym środki nałożone na przywóz pochodzący z Indii zostały w listopadzie 2004 r. rozszerzone na przywóz tej samej folii PET wysyłanej z Brazylii i Izraela, niezależnie od tego, czy była ona zgłoszona jako pochodząca z Brazylii lub Izraela, czy też nie, z wyjątkiem folii produkowanych przez autentycznie brazylijskiego producenta oraz autentycznie izraelskiego producenta. Zgodnie z motywem 8 drugi producent izraelski został zwolniony z przestrzegania rozszerzonych środków. Dwa powyższe postępowania udowodniły, że w 2003 r. bardzo ograniczona wielkość przywozu do Wspólnoty z Brazylii (ok. 10 ton) oraz Izraela (ok. 180 ton) przypadała na faktycznie brazylijskich i izraelskich producentów. Należy przypomnieć, że data powyższego rozszerzenia środków antydumpingowych i wyrównawczych jest późniejsza w stosunku do tendencji opisanych w motywach 137 i 138.

	2001	2002	2003	OD
Wielkość przywozu z Brazylii (tony)	1 231	2 533	2 159	1 225
Udział w rynku przywozu z Brazylii	*0,5 %*	*0,9 %*	*0,9 %*	*0,5 %*
Cena przywozu z Brazylii (EUR/tona)	776	1 612	1 628	1 758
Wskaźnik (2001=100)	*100*	*208*	*210*	*226*
Wielkość przywozu z Izraela (tony)	3 561	4 338	4 620	4 788
Udział w rynku przywozu z Izraela	*1,3 %*	*1,6 %*	*1,8 %*	*1,9 %*
Cena przywozu z Izraela (EUR/tona)	2 052	1 821	1 678	1 790
Wskaźnik(2001=100)	*100*	*89*	*82*	*87*

(137) W latach 2001–2002 wielkość przywozu z Brazylii podwoiła się, po czym nieco spadła w 2003 r. i wreszcie spadła w OD, osiągając poziom podobny do poziomu z 2001 r., co było poten-

▼B

cjalnie konsekwencją zainicjowania wspomnianego dochodzenia w sprawie omijania środków w trakcie 2004 r. Podobnie też udział w rynku przywozu z Brazylii wzrósł z 0,5 % w 2001 r. do 0,9 % w 2002 r. przed spadkiem do 0,5 % w OD. Przywóz z Brazylii w 2001 r. był realizowany po bardzo niskich cenach. Ceny importowe wzrastały w badanym okresie, o którym mowa, do poziomu ok. 1 800 EUR/tonę. Poziom ten jest nieco niższy niż ceny importowe dla przywozów z Indii.

(138) Wielkość przywozu z Izraela rosła systematycznie z ok. 3 600 ton w 2001 r. do ok. 4 800 ton w OD. Udział w rynku przywozu z Izraela wzrósł z 1,3 % w 2001 r. do 1,9 % w OD. Ceny importowe dla przywozów z Izraela spadły z ok. 2 000 EUR/tonę w 2001 r. do ok. 1 800 EUR/tonę w OD. Podobnie jak poprzednio, izraelska cena eksportowa w OD kształtuje się nieco poniżej cen importowych dla przywozu z Indii.

5. PRZYWÓZ Z REPUBLIKI KOREI

(139) Zgodnie z motywem 2 w 2001 r. Rada nałożyła ostateczne środki antydumpingowe na przywozy folii PET pochodzącej z Republiki Korei, w formie cła *ad valorem* o stawkach z przedziału 0 % do 13,4 %. Ilość folii PET przywożonej do Wspólnoty z Republiki Korei zmalała z ok. 34 000 ton w 2001 r. do ok. 23 200 ton w OD po wprowadzeniu w życie powyższych środków. Udział w rynku produktów koreańskich między 2001 r. a OD zmalał również o ok. 3 punkty procentowe. W latach 2001–2002 ceny produktów koreańskich spadły o 7 %, po czym w 2003 r. wzrosły o 3 punkty procentowe i w OD – o kolejny punkt procentowy. Na podstawie danych statystycznych koreańskie ceny eksportowe konsekwentnie utrzymywały się powyżej indyjskich cen eksportowych, lecz poniżej cen przemysłu wspólnotowego.

	2001	2002	2003	OD
Wielkość przywozu z Południowej Korei (tony)	34 002	30 187	25 631	23 166
Udział w rynku przywozu z Południowej Korei	*12,5 %*	*11,1 %*	*10,1 %*	*9,2 %*
Cena przywozu z Południowej Korei (EUR/tona)	2 514	2 339	2 422	2 434
Wskaźnik (2001=100)	*100*	*93*	*96*	*97*

6. PRZYWÓZ TOWARÓW Z INNYCH KRAJÓW

(140) Wielkość przywozu z innych państw trzecich niewskazanych powyżej zmalała z ok. 41 000 ton w 2001 r., co odpowiadało udziałowi w rynku wynoszącemu 15 %, do ok. 40 000 ton w OD, co odpowiadało udziałowi w rynku wynoszącemu 16 %. Udział w rynku wzrósł, ponieważ konsumpcja (mianownik) spadła w większym stopniu niż wskazany wyżej przywóz (licznik). Średnie ceny przywozu z innych krajów trzecich niewskazanych wyżej początkowo wzrosły z ok. 5 300 EUR/tonę w 2001 r. do ok. 6 000 EUR/tonę w 2002 r., a następnie spadły do ok. 4 800 EUR/tonę w OD. Ceny te kształtują się znacznie powyżej poziomu cen indyjskich oraz cen przemysłu wspólnotowego. Wśród tych państw trzecich głównym pojedynczym krajem eksportującym do Wspólnoty okazały się Stany Zjednoczone, osiągając wielkość wywozu ok. 17 500 ton w OD. Ceny przywozu towarów do Wspólnoty z USA (ok. 6 700 EUR/tonę w OD kształtowały się również znacznie powyżej cen przywozu z kraju,

▼B

którego dotyczy postępowanie oraz powyżej cen wspólnotowych w OD.

	2001	2002	2003	OD
Wielkość przywozu z krajów niewspomnianych powyżej (tony)	41 098	31 324	35 093	39 869
Udział w rynku przywozu z z krajów niewspomnianych powyżej	*15 %*	*12 %*	*14 %*	*16 %*
Cena przywozu z z krajów niewspomnianych powyżej (EUR/tona)	5 312	6 000	5 125	4 803
Wskaźnik(2001=100)	*100*	*113*	*96*	*90*

G. **SYTUACJA GOSPODARCZA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO**

(141) Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie odnośne czynniki i wskaźniki mające wpływ na stan przemysłu wspólnotowego.

1. PRODUKCJA

(142) W 2002 r. produkcja przemysłowa Wspólnoty wzrosła o 10 % w porównaniu z 2001 r., a następnie spadła i pozostała na poziomie 2001 r. w następnych latach.

	2001	2002	2003	OD
Produkcja (tony)	171 142	187 620	171 975	169 288
Wskaźnik (2001=100)	*100*	*110*	*100*	*99*

2. MOCE PRODUKCYJNE I WSKAŹNIKI WYKORZYSTANIA MOCY PRODUKCYJNEJ

(143) Między 2001 r. a OD moc produkcyjna zmalała bardzo nieznacznie (o 3 %). Ze względu na to, iż poziom produkcji był stabilny przy jednoczesnym niewielkim spadku mocy produkcyjnej, poziom wykorzystania mocy produkcyjnej w efekcie nieznacznie wzrósł.

	2001	2002	2003	OD
Moce produkcyjne (tony)	200 037	202 542	190 393	193 888
Wskaźnik (2001=100)	*100*	*101*	*95*	*97*
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	86 %	93 %	90 %	87 %
Wskaźnik (2001=100)	*100*	*108*	*106*	*102*

3. ZAPASY

(144) Poziom zapasów końcowych przemysłu wspólnotowego, po znaczącym wzroście w 2002 r. w stosunku do 2001 r., spada systematycznie od tegoż roku. W OD poziom zapasów był o 28 % niższy niż w 2001 r. Jednakże ze względu na to, że podobny produkt jest zwykle wytwarzany na zamówienie, poziom zapasów ma niewielkie znaczenie.

▼B

	2001	2002	2003	OD
Stan zapasów na koniec okresu (tony)	22 322	31 479	23 676	16 090
Wskaźnik (2001=100)	*100*	*141*	*106*	*72*

4. WIELKOŚĆ SPRZEDAŻY

(145) Sprzedaż dokonywana przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym na rzecz niepowiązanych klientów początkowo wzrosła w 2002 r. po wprowadzeniu środków, ale następnie zmalała o 12 punktów procentowych między 2002 r. a OD.

	2001	2002	2003	OD
Wielkość sprzedaży WE niezależnym klientom (w tony)	142 173	156 716	141 959	139 874
Wskaźnik (2001=100)	*100*	*110*	*100*	*98*

5. UDZIAŁ W RYNKU

(146) Udział w rynku przemysłu wspólnotowego spadł o ok. 2 punkty procentowe od 2001 r. do OD. Przemysł wspólnotowy zyskał niemal 4 punkty procentowe w 2002 r., po wprowadzeniu zarówno środków wyrównawczych, jak i antydumpingowych, po czym stracił niemal 5 punktów procentowych w 2003 r. i kolejny 1 punkt procentowy w OD. Ta tendencja oraz osiągnięty poziom wykazywały pewną poprawę w stosunku do tendencji odnotowanych przed wprowadzeniem środków wyrównawczych, kiedy to udział w rynku przemysłu wspólnotowego spadł z ok. 57 % do ok. 50 %.

	2001	2002	2003	OD
Udział w rynku przemysłu wspólnotowego	61,6 %	65,3 %	60,6 %	59,5 %
Wskaźnik (2001=100)	*100*	*106*	*98*	*97*

6. WZROST

(147) Między 2001 r. a OD poziom konsumpcji we Wspólnocie spadł o 7 %. Przemysł wspólnotowy stracił 2 punkty procentowe udziału w rynku, natomiast przywóz objęty postępowaniem zyskał 2,7 punkta procentowego udziału w rynku.

7. ZATRUDNIENIE

(148) Poziom zatrudnienia w przemyśle wspólnotowym spadł między 2001 r. a OD o 8 %.

	2001	2002	2003	OD
Zatrudnienie – dotyczy produktu objętego postępowaniem	2 323	2 310	2 235	2 134
Wskaźnik (2001=100)	*100*	*99*	*96*	*92*

▼B

8. WYDAJNOŚĆ

(149) Wydajność siły roboczej Wspólnoty, mierzona jako produkcja przypadająca na 1 pracownika w ujęciu rocznym, zwiększyła się między 2001 r. a OD o 8 %.

	2001	2002	2003	OD
Wydajność (tony w przeliczeniu na pracownika)	74	81	77	79
Wskaźnik (2001=100)	*100*	*110*	*104*	*108*

9. CENY SPRZEDAŻY I CZYNNIKI WPŁYWAJĄCE NA CENY KRAJOWE

(150) Jednostkowe ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego wzrosły o 4 % między 2001 r. a OD. Ta dynamika cen jest ogólnie zgodna z dynamiką wzrostu kosztów produkcji oraz cen głównych surowców w badanym okresie.

	2001	2002	2003	OD
Cena jednostkowa na rynku UE (EUR/tona)	3 010	3 009	3 130	3 118
Wskaźnik (2001=100)	*100*	*100*	*104*	*104*

10. WYNAGRODZENIA

(151) Między 2001 r. a OD przeciętne wynagrodzenie pracownika wzrosło o 12 %, a zatem było wyższe niż wskaźnik wzrostu przeciętnych nominalnych jednostkowych kosztów pracy (6 %) odnotowany w całej gospodarce wspólnotowej w tym samym okresie.

	2001	2002	2003	OD
Roczny koszt pracy w przeliczeniu na pracownika (000 EUR)	56	60	62	63
Wskaźnik (2001=100)	*100*	*107*	*110*	*112*

11. INWESTYCJE

(152) Roczny przepływ inwestycji przemysłu wspólnotowego w produkt objęty postępowaniem stale spada od roku 2002. Wzrost w 2002 r. można wyjaśnić inwestycjami w zakład i maszyny – w przypadku jednego producenta oraz inwestycjami ułatwiającymi zamknięcie określonych linii produkcyjnych – w przypadku innego producenta.

	2001	2002	2003	OD
Inwestycje netto (000 EUR)	334 426	38 326	34 979	29 341
Wskaźnik (2001=100)	*100*	*115*	*105*	*88*

▼B

12. RENTOWNOŚĆ I ZWROT Z INWESTYCJI

(153) Mimo iż rentowność przemysłu wspólnotowego wykazuje stopniową poprawę w badanym okresie, między 2001 r. (–5,2 %) a OD (–2,5 %) wartość ta była ujemna. Zwrot z inwestycji (ROI), wyrażony jako zysk w ujęciu procentowym wartości księgowej netto inwestycji, był ogólnie zgodny z powyższą tendencją w zakresie rentowności w całym badanym okresie.

	2001	2002	2003	OD
Rentowność sprzedaży WE klientom niepowiązanym (% sprzedaży netto)	–5,2 %	–1,9 %	–2,7 %	–2,5 %
ROI (zysk w ujęciu procentowym wartości księgowej netto inwestycji)	–4,6 %	–1,9 %	–2,9 %	–2,9 %

13. PRZEPŁYW ŚRODKÓW PIENIĘŻNYCH I ZDOLNOŚĆ DO POZYSKIWANIA KAPITAŁU

(154) Sytuacja w zakresie przepływu środków pieniężnych pogorszyła się między 2001 r. a OD, głównie z powodu innych pozycji niepieniężnych, takich jak amortyzacja aktywów i zmiany stanu zapasów.

	2001	2002	2003	OD
Przepływy pieniężne (000 EUR)	44 503	42 047	49 486	32 150
Wskaźnik (2001=100)	*100*	*94*	*111*	*72*

(155) Postępowanie wykazało, że trudna sytuacja finansowa poszczególnych producentów wspólnotowych negatywnie wpłynęła na ich wymagania kapitałowe. Mimo iż niektóre z wymienionych przedsiębiorstw stanowią część większych spółek, wymagania kapitałowe nie zawsze są zaspokajane na pożądanym poziomie, ponieważ zasoby finansowe są zwykle przydzielane w ramach tych grup jednostkom o najwyższej rentowności. Ten względny brak zdolności do pozyskiwania kapitału można powiązać z malejącymi inwestycjami wskazanymi w motywie 152.

14. WIELKOŚĆ SUBSYDIUM

(156) Jeżeli chodzi o wielkość faktycznego wpływu marż subsydiowania na przemysł wspólnotowy, zważywszy na wielkość i ceny towarów przywożonych z kraju, którego dotyczy postępowanie, wpływ ten nie może zostać uznany za nieistotny, szczególnie na rynkach przejrzystych, a tym samym wysoce wrażliwych na cenę, takich jak rynek produktu objętego postępowaniem.

15. LIKWIDACJA EFEKTÓW WCZEŚNIEJSZEGO SUBSYDIOWANIA I WCZEŚNIEJSZEGO DUMPINGU

(157) Pomimo że wyżej analizowane wskaźniki wskazują na pewną poprawę sytuacji ekonomicznej i finansowej przemysłu wspólnotowego po zastosowaniu ostatecznych środków wyrównawczych w 1999 r. i po nałożeniu środków antydumpingowych w 2001 r., to unaoczniają one także, że Wspólnota jest w dalszym ciągu słaba i wymaga ochrony.

▼B

16. WNIOSKI

(158) Jak przedstawiono w motywach 132–135, wielkość przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, podwoiła się w między 2001 r. a OD. Biorąc pod uwagę fakt, że konsumpcja spadła w tym samym czasie o 7 %, nastąpił gwałtowny wzrost udziału w rynku eksporterów indyjskich – z 2,3 % w 2001 r. do 5,0 % w OD. W tym samym czasie ceny eksportowe dla wywozu z Indii do Wspólnoty pozostały względnie stabilne, na poziomie ok. 2 000 EUR/tonę, znacząco niższym niż poziom cen w przemyśle wspólnotowym.

(159) Między 2001 r. a OD nastąpił pozytywny rozwój następujących wskaźników: konsumpcja i produktywność przemysłu wspólnotowego zwiększyły się i spadł poziom zapasów końcowych. Jednostkowe ceny sprzedaży rosły odpowiednio do kosztów surowca w okresie między 2001 r. a OD. Poprawiła się rentowność, ale w okresie dochodzeniowym pozostała ona ujemna, podobnie jak zwrot z inwestycji. Odnotowano pozytywną dynamikę zarobków.

(160) Tym niemniej zaobserwowano ujemną dynamikę następujących wskaźników: odnotowano niewielki spadek w udziale w rynku przemysłu wspólnotowego, spadła również produkcja, moce produkcyjne i wielkość obrotów. Zmalało też zatrudnienie, łączny przepływ środków pieniężnych oraz inwestycje. Z tego względu przemysł wspólnotowy wykazuje od 2001 r. różne tendencje: o ile pewne wskaźniki wykazują pozytywny rozwój, to szereg innych wykazuje tendencje niekorzystne.

(161) Jeżeli porówna się powyższe tendencje z innymi, opisanymi w rozporządzeniu nakładającym tymczasowe i ostateczne środki wyrównawcze, to ocena ponownie nie jest jednoznaczna. Jeśli chodzi o udział w rynku, przemysł wspólnotowy stracił jedynie 2 punkty procentowe między 2001 r. a OD, podczas gdy w ciągu czterech lat przed przyjęciem ostatecznych środków wyrównawczych stracił prawie 7 punktów procentowych. Dlatego można uznać, że środki osiągnęły jeden ze swoich celów, a mianowicie spowolnienia spadku udziału w rynku. Z drugiej strony, rentowność przemysłu wspólnotowego jest niższa w OD niż przed nałożeniem ostatecznych środków wyrównawczych. Gdyby nie nastąpiło obejście środków za pomocą przywozu z Brazylii i Izraela, sytuacja mogłaby być korzystniejsza. Przypomina się także, że skuteczność środków – a przez to także ich zaradczy wpływ na niekorzystną sytuację przemysłu wspólnotowego – została istotnie ograniczona przez fakt, że zobowiązania nie były realizowane właściwie, jak wskazano w motywie 135.

(162) Na tej podstawie uznaje się, że sytuacja przemysłu wspólnotowego po nałożeniu ostatecznych środków wyrównawczych i antydumpingowych nie uległa poprawie w stopniu, w jakim można było tego oczekiwać. Sytuacja przemysłu wspólnotowego jest w dalszym ciągu niepewna.

(163) Oprócz obchodzenia środków pierwotnych i faktu, że zobowiązania nie osiągnęły pożądanego rezultatu, zbadano także, czy inne czynniki, np. przywóz z innych krajów lub hipotetyczna nieefektywność przemysłu wspólnotowego, mogą wyjaśniać jego utrzymującą się słabą sytuację finansową. W tym zakresie ustalono, że nie można wykluczyć, iż przywóz z Republiki Korei oraz zmniejszające się zużycie miały do pewnego stopnia wpływ na sytuację. Jednakże te dwa czynniki – w oderwaniu od kontekstu – nie wyjaśniają aktualnej sytuacji przemysłu wspólnotowego. W tym przypadku najważniejszy jest sposób, w jaki przemysł wspólnotowy rozwijałby się, gdyby nie było środków wyrównawczych oraz prawdopodobieństwa ponowienia szkody. Zagadnienie to zostało zbadane w kolejnej sekcji.

▼B

(164) W następstwie ujawnienia informacji dwaj producenci eksportujący twierdzili, że przywóz z USA, wzrost płac w przemyśle wspólnotowym i spadek spożycia we Wspólnocie są czynnikami wpływającymi na niepewną sytuację przemysłu wspólnotowego. W odniesieniu do przywozu z USA, przypomina się, że (patrz: motyw 140) ceny przywozu z tego kraju były średnio wyższe niż ceny przywozu z kraju, którego dotyczy postępowanie i wyższe zarazem od cen przemysłu wspólnotowego w OD. Ponadto ustalono, że ceny przywozu z tego kraju były znacząco wyższe niż wspomniane powyżej w całym badanym okresie. Zatem można bezpiecznie przyjąć, że ten czynnik nie wywarł negatywnego wpływu na sytuację przemysłu wspólnotowego. W odniesieniu do wzrostu wynagrodzenia na jednego pracownika w trakcie całego badanego okresu (12 %), należy zauważyć, że wszelkie negatywne skutki wywołane przez ten czynnik w odniesieniu do sytuacji przemysłu wspólnotowego są w dużym stopniu kompensowane równoległym spadkiem zatrudnienia w badanym okresie, zmniejszając wypłaty pracownicze jedynie o 3,3 %. Zatem zarzut, że ten czynnik miał znaczący wpływ na sytuację przemysłu wspólnotowego nie był do zaakceptowania. W odniesieniu do spadku konsumpcji, faktycznie zauważono powyżej, że ten czynnik mógł do pewnego stopnia wpłynąć na niepewną sytuację przemysłu wspólnotowego. Czynnik ten nie może jednak być uznany za znaczący ze względu na spadek wielkości sprzedaży na rzecz niepowiązanych klientów przez przemysł wspólnotowy wynosił zaledwie 2 % w porównaniu z 7 % spadkiem w spożyciu. W świetle ustaleń, o których mowa w sekcjach F i G oraz w oparciu o powyższe informacje, stwierdza się, że przywóz z USA nie mógł wywrzeć negatywnego wpływu na sytuację przemysłu wspólnotowego i że dwa wcześniej wymienione czynniki mogły mieć najwyżej nieznaczny wpływ.

H. **PRAWDOPODOBIEŃSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWIENIA SZKODY**

1. UWAGI WSTĘPNE

(165) Jak wcześniej przedstawiono, zastosowanie środków wyrównawczych pozwoliło przemysłowi wspólnotowemu na naprawienie poniesionej szkody jedynie w pewnym zakresie. Z uwagi na szereg elementów wspomnianych powyżej, sytuacja jest w dalszym ciągu nieustabilizowana. Dlatego też sprawdzono szereg czynników w celu określenia, czy sytuacja przemysłu wspólnotowego pozostałaby bez zmian, poprawiłaby się czy pogorszyła w przypadku zezwolenia na wygaśnięcie środków.

(166) Badanie, czy prawdopodobna byłoby kontynuacja i/lub ponowienie szkody w przypadku odwołania środków, opierało się w szczególności na informacjach dostarczonych przez współpracujących producentów eksportujących. Zbadane zostały również informacje dotyczące cen przywozowych uzyskane od eksporterów innych niż eksporterzy współpracujący, określone na podstawie danych Eurostatu. Zbadano również zachowania cenowe współpracujących producentów eksporterów dotyczące innych rynków eksportowych, ceny przywozowe towarów wwożonych na terytorium Wspólnoty, moce produkcyjne i zapasy. Wreszcie, dokonano oceny prawdopodobnego wpływu uchylenia środków na ceny towarów przywożonych z innych państw.

▼B

2. ZWIĄZEK POMIĘDZY WIELKOŚCIĄ WYWOZU DO KRAJÓW TRZECICH I CENAMI A WIELKOŚCIĄ WYWOZU DO WSPÓLNOTY I CENAMI

(167) Ustalono, że średnia cena przywozowa sprzedaży do krajów niebędących członkami UE była znacząco niższa niż średnia cena przywozowa towarów wwożonych na terytorium Wspólnoty, a także niższa niż ceny na rynku krajowym. Realizowana przez eksporterów sprzedaż do krajów niebędących członkami UE była znacząca ilościowo i stanowiła 73 % całkowitej sprzedaży eksportowej. Dlatego też uznano, że w przypadku wygaśnięcia środków eksporterzy mieliby motywację do przekierowania znacznej części wywozu z innych krajów na atrakcyjniejszy rynek wspólnotowy, z zastosowaniem poziomów cenowych, które nawet w przypadku wzrostu kształtowałyby się prawdopodobnie w dalszym ciągu wyraźnie poniżej aktualnych poziomów cenowych wywozu do Wspólnoty.

3. NIEWYKORZYSTANE MOCE I ZAPASY

(168) Współpracujący indyjscy producenci posiadają znaczące niewykorzystane moce produkcyjne, stanowiące średnio prawie trzykrotność wielkości wywozu do Wspólnoty w OD. Podobnie, średnie zapasy wyrobów gotowych są znaczne, a na zakończenie OD stanowiły 16 % wielkości wywozu do Wspólnoty. Dlatego też zdolność do znacznego zwiększenia wielkości wywozu do WE istnieje, w szczególności z uwagi na brak wskazań, aby rynki krajów trzecich lub rynek krajowy były w stanie przyjąć jakąkolwiek dodatkową produkcję. W tym względzie należy zauważyć, że bardzo mało prawdopodobne jest, aby rynek krajowy w Indiach, z uwagi na obecność przynajmniej czterech innych konkurencyjnych producentów, był w stanie przyjąć całość produkcji wynikającej z mocy produkcyjnych czterech współpracujących producentów eksportujących.

4. WNIOSKI

(169) Producenci w kraju, którego dotyczy postępowanie, posiadają zatem potencjał umożliwiający im zwiększenie i/lub przekierowanie wywozu na rynek wspólnotowy. Dochodzenie wykazało, że, opierając się na porównywalnych typach wyrobów, współpracujący producenci eksportujący sprzedają produkt objęty postępowaniem po cenach niższych niż przemysł wspólnotowy (marginesy podcięcia cenowego wynoszą od 2 % do 21 %). Te niższe ceny zostałyby z dużym prawdopodobieństwem utrzymane lub nawet uległyby zmniejszeniu odpowiednio do niższych cen obowiązujących w pozostałych rejonach świata, jak wspomniano w motywie 134, również z uwagi na chęć odzyskania udziału w rynku, jaki producenci posiadali przez zastosowaniem środków. Takie zachowanie cenowe oraz fakt, iż eksporterzy w kraju, którego dotyczy postępowanie, mogli dostarczać znacznych ilości produktu objętego postępowaniem na rynek wspólnotowy, miałyby prawdopodobnie wpływ na wzmocnienie spadkowej tendencji cen na rynku i wpływałyby negatywnie na sytuację ekonomiczną przemysłu wspólnotowego.

(170) Jak wykazano wyżej, sytuacja przemysłu wspólnotowego pozostaje niestabilna. Prawdopodobne jest, że gdyby przemysł wspólnotowy został narażony na zwiększony przywóz z kraju, którego dotyczy postępowanie, po cenach subsydiowanych, spowodowałoby to spadek sprzedaży, udziału w rynku, cen sprzedaży, a konsekwencji również pogorszenie sytuacji finansowej, do poziomów ustalonych w dochodzeniu pierwotnym. Na tej podstawie uznaje się, że zniesienie środków spowodowałoby z wszelkim prawdopodobieństwem pogorszenie już teraz deli-

▼B

katnej sytuacji i ponowne wystąpienie nawet poważniejszych szkód dla przemysłu wspólnotowego.

I. INTERES WSPÓLNOTY

1. WPROWADZENIE

(171) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego sprawdzono, czy utrzymanie istniejących środków wyrównawczych działałoby wbrew interesom Wspólnoty jako całości. Określenie interesu Wspólnoty oparte zostało na ocenie wszystkich różnorodnych interesów zainteresowanych stron.

(172) Należy przypomnieć, że w pierwotnym dochodzeniu uznano, że przyjęcie środków nie było sprzeczne z interesami Wspólnoty. Ponadto fakt, że bieżące dochodzenie jest procedurą przeglądową, analizującą sytuację, w której stosowane są środki wyrównawcze, pozwala na ocenę wszelkich niepożądanych negatywnych skutków dla strony objętych postępowaniem wywieranych przez obecne środki wyrównawcze.

(173) Na tej podstawie sprawdzono, czy – niezależnie od wniosków dotyczących prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponowienia szkodliwego subsydiowania – istnieją powody nie do odrzucenia, które prowadziłyby do wniosku, że utrzymanie środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Wspólnoty.

2. INTERES PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

(174) Przemysł wspólnotowy okazał się strukturalnie żywotnym przemysłem, czego potwierdzeniem jest sprzedaż eksportowa, która utrzymuje się na wysokim poziomie od 2001 r., oraz pozytywny rozwój sytuacji ekonomicznej przemysłu odnotowany po nałożeniu środków wyrównawczych w 1999 r. W szczególności fakt, że przemysł wspólnotowy rzeczywiście przestał tracić udziały w rynku w ostatnich latach przed OD wyraźnie kontrastuje z sytuacją przed zastosowaniem środków. Ponadto przemysł wspólnotowy odnotował spadek strat między 2001 r. a OD. Przypomina się także, że środki były obchodzone poprzez przywóz z Brazylii i Izraela i że zobowiązania nie były realizowane w sposób pożądany. Gdyby zdarzenia takie nie nastąpiły, sytuacja przemysłu wspólnotowego byłaby jeszcze korzystniejsza.

(175) Uzasadnione są zatem oczekiwania, że przemysł wspólnotowy będzie w dalszym ciągu korzystał ze stosowanych obecnie środków, a jego stan będzie ulegał dalszej poprawie, prawdopodobnie dzięki odzyskaniu udziału w rynku i większej rentowności. Jeżeli środki nie zostałyby utrzymane, prawdopodobne jest, że przemysł wspólnotowy poniósłby znaczącą szkodę spowodowaną przez zwiększony przywóz po cenach subsydiowanych z kraju, którego dotyczy postępowanie, i że aktualna słaba sytuacja finansowa uległaby dalszemu pogorszeniu.

3. INTERES IMPORTERÓW/UŻYTKOWNIKÓW

(176) Jak wskazano w motywie 20, tylko jedno przedsiębiorstwo importujące, będące jednocześnie użytkownikiem produktu objętego postępowaniem, w pełni współpracowało przy tym dochodzeniu. Z uwagi na poufność dokładne dane dotyczącego tego importera/użytkownika nie mogą zostać ujawnione. Importer/użytkownik ten jednakże uznawany jest za reprezentatywny przykład sytuacji importerów/użytkowników we Wspólnocie, z uwagi na swoje stosunkowo duże obroty łączne. Importer ten nabywa folię PET z różnych źródeł, w tym również z Indii i ze Wspólnoty. Realizowana przez to przedsiębiorstwo odsprzedaż produktu

▼B

objętego postępowaniem pochodzącego z Indii nie przekracza 20 % obrotów w trakcie OD. Rentowność współpracującego importera/użytkownika wynosi 5 % do 10 % obrotów w OD.

(177) Przypomina się także, że w pierwotnym dochodzeniu ustalono, że wpływ zastosowania środków nie będzie znaczący dla importerów, ani dla użytkowników. Pomimo obecności środków przez pięć lat importerzy/użytkownicy we Wspólnocie w dalszym ciągu zaopatrywali się m.in. w Indiach. Brak jest wskazań, aby wystąpiły jakiekolwiek trudności w znalezieniu innych źródeł. Ponadto przypomina się, że jeśli chodzi o wpływ nałożenia środków na użytkowników, w pierwotnym dochodzeniu stwierdzono, że biorąc pod uwagę nieistotny koszt uboczny folii PET na przemysł użytkowników, jakikolwiek wzrost kosztów nie miałby raczej znaczącego wpływu na przemysł użytkowników. Po nałożeniu środków nie znaleziono żadnych wskazań zaprzeczających temu twierdzeniu. Uznaje się, że utrzymanie środków wyrównawczych nie będzie raczej miało istotnego wpływu na importerów/użytkowników we Wspólnocie.

4. INTERES DOSTAWCÓW SUROWCÓW

(178) W pierwotnym dochodzeniu stwierdzono, że dostawcy zaopatrujący przemysł wspólnotowy skorzystają na nałożeniu środków. Jak wskazano powyżej, tylko jeden dostawca współpracował przy dochodzeniu i potwierdził ten fakt, ponieważ – zaopatrując prawie wyłącznie producentów ze Wspólnoty – odczuwał niekorzystne skutki ich słabej kondycji finansowej. Dlatego też uznano, że kontynuacja środków będzie miała dalszy pozytywny wpływ na dostawców.

5. WNIOSKI

(179) Biorąc pod uwagę powyższe, uznaje się, że brak jest niepodważalnych powodów opartych na interesie Wspólnoty, które świadczyłyby przeciw utrzymaniu aktualnych środków wyrównawczych.

J. **ŚRODKI WYRÓWNAWCZE**

(180) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i przesłankach, na podstawie których planuje się zalecić utrzymanie istniejących środków. Wyznaczono również termin, w którym strony mogły przedstawić swoje uwagi do ujawnionych informacji.

(181) Z powyższego wynika, że zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego środki wyrównawcze dotyczące przywozu folii PET pochodzącej z Indii powinny zostać utrzymane. Przypomina się, że środki mają postać cła *ad valorem*.

(182) Jak wskazano w motywie 4, obowiązujące cła wyrównawcze zostały rozszerzone, tak aby objąć przywóz folii PET wysyłanej z Brazylii i Izraela, niezależnie od tego, czy jako kraj pochodzenia wskazano Brazylię lub Izrael, czy nie. Środki wyrównawcze, które mają zostać utrzymane dla przywozu produktu objętego postępowaniem – określone w motywie 181 powyżej – powinny objąć przywóz folii PET wysyłanej z Brazylii i Izraela, niezależnie od tego, czy jako kraj pochodzenia wskazano Brazylię lub Izrael, czy też nie. Brazylijscy i izraelscy producenci eksportujący, którzy byli wyłączeni ze środków rozszerzonych rozporządzeniem (WE) nr 1976/2004 zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 101/2006 powinni być również wyłączeni ze środków nałożonych niniejszym rozporządzeniem.

▼B

(183) Poszczególne stawki cła wyrównawczego dla przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu odzwierciedlają sytuację ustaloną podczas procedury przeglądowej dotyczącą współpracujących eksporterów. Są zatem stosowane wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem, wyprodukowanego przez te przedsiębiorstwa, a zatem przez określone wskazane osoby prawne. Przywóz produktu objętego postępowaniem, wyprodukowanego przez jakiekolwiek inne przedsiębiorstwa niewskazane wprost w operatywnej części niniejszego rozporządzenia z nazwy i adresu, w tym również przez podmioty związane z podmiotami wymienionymi wprost, nie może korzystać z tych stawek. Wobec nich stosuje się stawki ceł przeznaczone dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw".

(184) Wszelkie wnioski dotyczące zastosowania tych indywidualnych stawek ceł wyrównawczych (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po zarejestrowaniu nowych podmiotów produkcyjnych lub handlowych) powinny być niezwłocznie kierowane do Komisji ([1]) i powinny zawierać wszelkie istotne informacje, w szczególności dotyczące modyfikacji działalności przedsiębiorstwa w zakresie produkcji, sprzedaży krajowej i eksportu, związanej np. ze zmianą nazwy lub ze zmianą podmiotów produkcyjnych lub handlowych. Jeśli będzie to właściwe, po konsultacjach z Komitetem Doradczym rozporządzenie zostanie odpowiednio uzupełnione poprzez aktualizację listy przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.

(185) W celu zapewnienia właściwego wprowadzenia cła wyrównawczego poziom cła dla pozostałych podmiotów powinien dotyczyć nie tylko eksporterów niewspółpracujących, ale także tych przedsiębiorstw, które nie prowadziły żadnego wywozu w OD. Przedsiębiorstwa te – po spełnieniu przez nie wymogów określonych w art. 20 rozporządzenia podstawowego – wzywa się do przedstawienia wniosku o dokonanie postępowania przeglądowego na mocy tego artykułu w celu indywidualnej oceny ich sytuacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz folii z politereftalanu etylenu (PET) w zakresie kodów CN ex 3920 62 19 (kody TARIC 3920 62 19 03, 3920 62 19 06, 3920 62 19 09, 3920 62 19 13, 3920 62 19 16, 3920 62 19 19, 3920 62 19 23, 3920 62 19 26, 3920 62 19 29, 3920 62 19 33, 3920 62 19 36, 3920 62 19 39, 3920 62 19 43, 3920 62 19 46, 3920 62 19 49, 3920 62 19 53, 3920 62 19 56, 3920 62 19 59, 3920 62 19 63, 3920 62 19 69, 3920 62 19 76 i 3920 62 19 94) i ex 3920 62 90 (kody TARIC 3920 62 90 33 i 3920 62 90 94), pochodzącej z Indii.

▼M2

2. Stawki celne stosowane wobec ceny netto na granicy Wspólnoty przed ocleniem dla towarów przywożonych, produkowanych w Indiach przez niżej wymienione przedsiębiorstwa, wynoszą:

([1]) Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Handlu, Dyrekcja B, J-79 5/17, B-1049 Bruksela.

▼M2

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło (%)	Dodatkowy kod TARIC
Ester Industries Limited, 75-76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi 110 003, Indie	12,0	A026
Flex Industries Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U. P.), Indie	12,5	A027
Garware Polyester Limited, Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Indie	14,9	A028
Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Indie	17,1	A030
MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th Floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, Indie	8,7	A031
Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Indie	19,1	A032
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	19,1	A999

▼B

3. Niniejszym rozszerza się ostateczne cło wyrównawcze stosowane wobec towarów przywożonych z Indii, zgodnie z ust. 2, na przywóz tej samej folii z politereftalanu etylenu wysyłanej z Brazylii oraz wysyłanej z Izraela (zgłoszonej lub niezgłoszonej jako pochodząca z Brazylii lub Izraela) (kody TARIC 3920 62 19 01, 3920 62 19 04, 3920 62 19 07, 3920 62 19 11, 3920 62 19 14, 3920 62 19 17, 3920 62 19 21, 3920 62 19 24, 3920 62 19 27, 3920 62 19 31, 3920 62 19 34, 3920 62 19 37, 3920 62 19 41, 3920 62 19 44, 3920 62 19 47, 3920 62 19 51, 3920 62 19 54, 3920 62 19 57, 3920 62 19 61, 3920 62 19 67, 3920 62 19 74, 3920 62 19 92, 3920 62 90 31, 3920 62 90 92) z wyjątkiem towarów produkowanych przez:

Terphane Ltda BR 101, km 101, Cabo de Santo Agostinho, Pernambuco, Brazylia (dodatkowy kod TARIC A569),

Jolybar Filmtechnic Converting Ltd (1987), Hacharutsim str. 7, Ind. Park Siim 2000, Natania South, 42504, POB 8380, Izrael (dodatkowy kod TARIC A570),

Hanita Coatings Rural Cooperative Association Ltd, Kibbutz Hanita, 22885, Izrael (dodatkowy kod TARIC A691).

4. O ile nie wskazano inaczej, zastosowanie mają przepisy dotyczące ceł.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.